

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/2116**af 2. december 2021****om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 322, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 med titlen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« konkluderes det, at den fælles landbrugspolitik svar på fremtidens udfordringer og muligheder fortsat bør intensiveres, navnlig med hensyn til at sætte skub i beskæftigelse, vækst og investeringer, styrke bekæmpelsen af og tilpasningen til klimaændringer og bringe forskning og innovation ud af laboratorierne og ud på marker og markeder. Den fælles landbrugspolitik bør desuden imødekomme borgernes bekymringer vedrørende bæredygtig landbrugsproduktion.
- (2) I overensstemmelse med artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør der i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik tages hensyn til målene i De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, herunder Unionens forpligtelser vedrørende modvirkning af klimaændringer og udviklingssamarbejde.
- (3) Den gældende fælles landbrugspolitik overholdelsesorienterede gennemførelsesmodel bør tilpasses for at sikre, at der lægges større vægt på resultater og præstation. Unionen bør derfor fastsætte de grundlæggende politiske målsætninger, interventionstyperne og de grundlæggende EU-krav, mens medlemsstaterne bør bære et større ansvar og i højere grad stå til regnskab for opfyldelsen af disse målsætninger. Følgelig er det nødvendigt at lægge større vægt på nærhedsprincippet og fleksibilitet, så der bedre kan tages hensyn til de lokale forhold og behov. Efter den nye fælles landbrugspolitik gennemførelsesmodel bør medlemsstaterne derfor have ansvaret for at skræddersy deres interventioner under den fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med deres specifikke behov og de grundlæggende EU-krav, således at de bidrager mest muligt til Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik. For fortsat at sikre en fælles tilgang og lige vilkår bør medlemsstaterne også fastlægge og udforme de rammer for overholdelse og kontrol, der gælder for støttemodtagerne, herunder overholdelse af normer for god landbrugs- og miljømæssig stand og lovgivningsbestemte forvaltningskrav.

⁽¹⁾ EUT C 41 af 1.2.2019, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 214.

⁽³⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 173.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.12.2021.

- (4) Den fælles landbrugspolitik omfatter forskellige interventioner og foranstaltninger, hvoraf mange er omfattet af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik (»strategiske planer«), der er omhandlet i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽⁵⁾. Andre følger stadig de traditionelle overholdelsesprincipper. Det er vigtigt at finansiere alle interventioner og foranstaltninger, så de kan bidrage til opfyldelsen af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik. Begge af disse interventioner og foranstaltninger har visse elementer til fælles, og derfor bør finansieringen af dem behandles efter samme regelsæt. Dette regelsæt bør dog give mulighed for forskellig behandling, hvor det er nødvendigt. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁶⁾ indeholder regler for to europæiske landbrugsfonde, nemlig Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Disse to fonde bør omfattes af reglerne i nærværende forordning. I betragtning af omfanget af den nuværende reform af den fælles landbrugspolitik bør forordning (EU) nr. 1306/2013 erstattes af en ny retsakt.
- (5) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾ (»finansforordningen«), særlig bestemmelserne om delt forvaltning med medlemsstaterne, de godkendte organers funktion og budgetprincipperne, bør gælde for de interventioner og foranstaltninger, der fastsættes ved nærværende forordning.
- (6) For at samordne medlemsstaternes praksis vedrørende anvendelsen af force majeure-klausulen bør denne forordning, hvor det er hensigtsmæssigt, give mulighed for undtagelser fra den fælles landbrugspolitikens bestemmelser i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder samt indeholde en ikkeudtømmende liste over mulige tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder, der skal anerkendes af de kompetente nationale myndigheder. De kompetente nationale myndigheder bør træffe afgørelse om tilfælde af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder fra sag til sag på grundlag af relevant dokumentation.
- (7) Denne forordning bør desuden kun give mulighed for undtagelser fra den fælles landbrugspolitikens bestemmelser i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder såsom i tilfælde af en alvorlig meteorologisk begivenhed, der i væsentlig grad berører støttemodtagerens bedrift på en måde, der kan sammenlignes med en alvorlig naturkatastrofe.
- (8) Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter til interventioner som led i de strategiske planer, jf. afsnit III i forordning (EU) 2021/2115, bør finansieres over Unionens almindelige budget (»EU-budgettet«), enten direkte via EGFL og ELFUL eller i forbindelse med delt forvaltning med medlemsstaterne. Det bør præciseres, hvilke typer udgifter der kan finansieres via disse to fonde.
- (9) For at nå målsætningerne for den fælles landbrugspolitik som fastsat i artikel 39 i TEUF og for at overholde princippet om delt forvaltning, jf. artikel 63 i finansforordningen, bør medlemsstaterne sikre, at de nødvendige forvaltningssystemer er på plads. Der bør derfor i nærværende forordning fastsættes bestemmelser om udpegelse af kompetente forvaltningsorganer, nemlig myndigheder, betalingsorganer, koordineringsorganer og certificeringsorganer.
- (10) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganer og udpegelse og godkendelse af koordineringsorganer og om fastlæggelse af procedurer for indhentning af forvaltningserklæringer, de årlige afstemningsdokumenter, en årlig oversigt over de endelige revisionsberetninger og præstationsrapporter, indhentning af godkendelse af forvaltnings- og overvågningssystemer samt rapporteringssystemer og indhentning af uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber. For at sikre åbenhed i systemet af kontrolforanstaltninger, der skal gennemføres på nationalt plan, især hvad angår tilladelses-, validerings- og betalingsprocedurer, og for at

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (se side 1 i denne EUT).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

reducere den administrative og revisionsmæssige byrde for Kommissionen og for de medlemsstater, hvor der kræves godkendelse af hvert enkelt betalingsorgan, bør antallet af myndigheder og organer, som får overdraget dette ansvar, desuden begrænses under hensyntagen til de forfatningsmæssige bestemmelser i den enkelte medlemsstat. Når en medlemsstats forfatningsmæssige rammer omfatter regioner, bør denne medlemsstat på visse betingelser ligeledes have mulighed for at godkende regionale betalingsorganer.

- (11) Hvis en medlemsstat godkender mere end et betalingsorgan, bør den udpege et enkelt offentligt koordineringsorgan, der skal sikre en sammenhængende forvaltning af EGFL og ELFUL, fungere som forbindelsesled mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, straks meddeles. Koordineringsorganet bør også træffe og koordinere aktioner for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art, der konstateres på nationalt plan, bør holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning og sikre harmoniseret anvendelse af EU-reglerne under hensyntagen til eventuelle begrænsninger eller restriktioner som følge af gældende forfatningsmæssige bestemmelser.
- (12) Efter den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik er inddragelse af betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, en afgørende forudsætning for at skabe rimelig sikkerhed for, at de målsætninger og mål, der er fastsat i de relevante strategiske planer, vil blive nået med de interventioner, der finansieres over EU-budgettet. Det bør derfor udtrykkeligt fastsættes i denne forordning, at kun udgifter afholdt af godkendte betalingsorganer kan godtgøres over EU-budgettet. Desuden bør de EU-finansierede udgifter til de interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115 om strategiske planer, have et tilsvarende output og være i overensstemmelse med de grundlæggende EU-krav og forvaltningssystemer.
- (13) For at få et overblik over offentlige og private certificeringsorganer og have ajourførte oplysninger om dem, der er aktive, bør Kommissionen modtage oplysninger fra medlemsstaterne og føre et ajourført register over de pågældende organer. For at Europa-Parlamentet også har nøjagtige og ajourførte oplysninger, er det nødvendigt, at Kommissionen årligt fremsender listen over de udpegede certificeringsorganer til Europa-Parlamentet.
- (14) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for EGFL i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁸⁾.
- (15) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft for udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. Det er derfor nødvendigt, at det nationale loft for direkte betalinger for hver medlemsstat, som er fastsat i forordning (EU) 2021/2115, betragtes som et finansielt loft for disse direkte betalinger for den pågældende medlemsstat, og at godtgørelsen af disse betalinger ikke overstiger dette finansielle loft.
- (16) Med henblik på at sikre at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik overholder de årlige lofter, bør den mekanisme til sikring af finansiell disciplin, hvorved niveauet for den direkte støtte bliver tilpasset, bibeholdes. Der bør opretholdes en reserve til støtte for landbrugssektoren i tilfælde af, at landbrugsproduktionen eller distributionen påvirkes negativt af markedsudviklingen eller en krise. I henhold til artikel 12, stk. 2, litra d), i finansforordningen kan bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår i den i finansforordningens artikel 9 anvendte betydning (»budgetår«). For i væsentlig grad at forenkle gennemførelsen for støttemodtagerne og de nationale forvaltninger bør der indføres en ordning med løbende fremføring, idet der anvendes eventuelle uudnyttede beløb i den reserve til kriser i landbrugssektoren, der etableres i 2022. Til dette formål er det nødvendigt at fravige artikel 12, stk. 2, litra d), i finansforordningen, så bevillinger i landbrugsreserven, som der ikke er indgået forpligtelser for, kan fremføres til finansiering af landbrugsreserven i de følgende budgetår frem til 2027. Desuden er det for så vidt angår budgetåret 2022 nødvendigt at fastsætte en undtagelse, da det samlede uudnyttede beløb fra reserven til kriser i landbrugssektoren, der er til rådighed ved udgangen af budgetåret 2022, bør fremføres til budgetåret 2023 til den tilsvarende post i den nye landbrugsreserve

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

oprettet efter denne forordning i stedet for at blive tilbageført fuldt ud til de budgetposter, der dækker interventioner med direkte betaling inden for rammerne af den strategiske plan. For at maksimere de beløb, der skal godtgøres til landbrugerne i budgetåret 2023, bør alle andre disponible midler under EGFL-underloftet for budgetåret 2023 som fastsat i forordning (EU, Euratom) 2020/2093 imidlertid anvendes først med henblik på oprettelse af den nye landbrugsreserve i budgetåret 2023.

- (17) For at undgå at de nationale forvaltninger og landbrugerne pålægges en urimelig administrativ byrde, at forenkle procedurerne mest muligt og at begrænse kompleksiteten i støtteansøgningsskemaer bør godtgørelse af de beløb, der er fremført fra det foregående regnskabsår for landbruget («regnskabsår») i forbindelse med anvendelse af finansiell disciplin, ikke finde sted, hvis der anvendes finansiell disciplin for andet år i træk (år N + 1), eller hvis de samlede bevillinger, som der ikke er indgået forpligtelser for, udgør mindre end 0,2 % af det årlige loft for EGFL.
- (18) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte det finansielle bidrag fra EGFL og ELFUL med hensyn til beregning af finansielle lofter, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i TEUF. Disse foranstaltninger bør derfor baseres på den finansieringsramme, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ^(*).
- (19) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af budgetstillingen på mellemlang sigt. Kommissionen bør om nødvendigt forelægge forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om passende foranstaltninger for at sikre, at medlemsstaterne overholder de lofter, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) 2020/2093. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt forelægge forslag for Europa-Parlamentet og Rådet eller i givet fald kun for Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetstillingen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et budgetår på grund af medlemsstaternes godtgørelsesansøgninger, bør Kommissionen kunne vedtage foranstaltninger, der sikrer en foreløbig fordeling af det disponible beløb mellem medlemsstaterne proportionalt med deres endnu ikke imødekomne godtgørelsesansøgninger samt foranstaltninger, der sikrer overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende budgetår, og den samlede EU-finansiering pr. medlemsstat samt eventuelle godtgørelser til fordel for medlemsstaterne bør fastsættes endeligt med henblik på at sikre, at det fastsatte beløb overholdes.
- (20) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen anvende et system til månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne, således at den, hvis der er risiko for overskridelse af det årlige loft, hurtigst muligt kan vedtage de relevante foranstaltninger som led i de forvaltningsbeføjelser, den er tillagt, og foreslå andre foranstaltninger, hvis de foregående foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige. Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet og heri sammenligne udviklingen i de hidtil afholdte udgifter i forhold til profilerne samt vurdere den forventede gennemførelse i resten af budgetåret.
- (21) For så vidt angår EGFL bør Kommissionen stille de nødvendige finansielle midler til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer har afholdt. Indtil sådanne godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, bør medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed svarende til deres godkendte betalingsorganers behov. Det bør udtrykkeligt fastsættes i denne forordning, at udgifterne til administration og personale for de medlemsstater og de støttemodtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, skal afholdes af disse medlemsstater og støttemodtagere.

^(*) EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

- (22) For navnlig at gøre det muligt for Kommissionen at forvalte landbrugsmarkederne, lette overvågningen af landbrugsudgifterne og overvåge landbrugsressourcerne på mellemlang og lang sigt, herunder i forbindelse med modstandsdygtighed over for miljø og klimaændringer og fremskridt hen imod de relevante EU-mål, bør der fastsættes bestemmelser om brug af det agrometeorologiske system og erhvervelse og forbedring af satellitdata.
- (23) Kommissionen bør have midler til rådighed til at overvåge markederne under hensyntagen til Unionens målsætninger og forpligtelser, herunder udviklingsvenlig politikkoherens, med henblik på at bidrage til markedernes gennemsigthed.
- (24) Hvad angår den økonomiske forvaltning af ELFUL, bør der fastsættes bestemmelser om budgetforpligtelser, betalingsfrister, frigørelse og afbrydelser. Interventioner til landdistriktsudvikling bør finansieres over EU-budgettet på grundlag af forpligtelser betalt i årlige trancher. Medlemsstaterne bør kunne råde over de fastlagte EU-midler, så snart de strategiske planer er godkendt. Der er derfor brug for en behørigt begrænset forfinansieringsordning, der sikrer en jævn overførsel af midler, så betalinger til støttemodtagerne som led i interventioner kan ske i rette tid.
- (25) Med hensyn til Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer er det nødvendigt, at der skelnes mellem mellemliggende betalinger og betalinger af saldi. Det er desuden nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser for disse betalinger. Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af interventionerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning. Reglerne om nationale rammer for medlemsstater med regionale interventioner, jf. forordning (EU) 2021/2115, giver også medlemsstaterne et redskab til at sikre gennemførelse og forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at EU-støtten udbetales i god tid, således at støttemodtagerne kan udnytte den effektivt. Hvis medlemsstaterne ikke overholder de betalingsfrister, der er fastsat i EU-retten, kan det give alvorlige problemer for støttemodtagerne og bringe princippet om EU-budgettets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt uden at overholde betalingsfristerne, udelukkes fra EU-finansiering. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør Kommissionen dog kunne fastsætte undtagelser fra denne generelle regel for så vidt angår EGFL og ELFUL.
- (27) Når den udfører sine forpligtelser vedrørende gennemførelsen af EU-budgettet, bør Kommissionen overholde proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det er desuden nødvendigt, at ordningerne for gennemførelse og anvendelse af EGFL og ELFUL overholder proportionalitetsprincippet og tager hensyn til det overordnede mål om at mindske den administrative byrde for organer, der deltager i forvaltningen og kontrollen af programmerne.
- (28) I overensstemmelse med strukturen og de vigtigste kendetegn i den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør muligheden for, at medlemsstaternes betalinger er berettigede til EU-finansiering, ikke længere afhænge af lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne til de enkelte støttemodtagere. I stedet bør medlemsstaternes betalinger for så vidt angår de interventionstyper, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115, og uden at dette berører de specifikke støtteberettigelsesregler for den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i nævnte forordning, være støtteberettigede, hvis de modsvares af et tilsvarende output og er i overensstemmelse med de grundlæggende EU-krav.
- (29) Forordning (EU) nr. 1306/2013 indeholder bestemmelser om nedsættelse og suspension af månedlige eller mellemliggende betalinger med henblik på at støtte kontrollen af lovligheden og den formelle rigtighed. Med den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør disse redskaber anvendes til støtte for præstationsbaseret gennemførelse. Forskellen mellem nedsættelse og suspension bør også præciseres.
- (30) Proceduren for nedsættelse af EGFL-betalingerne på grund af manglende overholdelse af finansielle lofter, der er fastsat i EU-retten, bør strømlines og bringes på linje med den procedure, der anvendes for ELFUL-betalinger.

- (31) Medlemsstaterne bør fremsende årsregnskaber, en årlig præstationsrapport om gennemførelsen af den strategiske plan, den årlige oversigt over de endelige revisionsberetninger og forvaltningserklæringen til Kommissionen senest den 15. februar hvert år. Hvis disse dokumenter ikke fremsendes, kan Kommissionen ikke afslutte regnskaberne for det pågældende betalingsorgan eller kontrollere, om udgifterne er støtteberettigede, på baggrund af det rapporterede output; Kommissionen bør derfor kunne suspendere de månedlige betalinger og afbryde den kvartalsvise godtgørelse, indtil de manglende dokumenter er modtaget.
- (32) Der bør indføres en ny form for suspension af betalinger i tilfælde af unormalt lavt output. Hvis det rapporterede output er unormalt lavt i forhold til de anmeldte udgifter, og medlemsstaterne ikke kan forelægge behørigt begrundede årsager for dette, bør Kommissionen, ud over at nedsætte udgifterne i regnskabsåret N-1, kunne suspendere fremtidige udgifter i forbindelse med den intervention, som har givet et unormalt lavt output. En sådan suspension bør være betinget af en bekræftelse i forbindelse med afgørelsen om den årlige præstationsafstemning.
- (33) Kommissionen bør også kunne suspendere betalinger i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning. I tilfælde af forsinkede eller utilstrækkelige fremskridt hen imod de mål, der er fastlagt i en medlemsstats strategiske plan, for hvilke medlemsstaten ikke kan forelægge behørigt begrundede årsager, bør Kommissionen således kunne anmode den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige afhjælpende aktioner i overensstemmelse med en handlingsplan, der skal fastlægges i samråd med Kommissionen, og som indeholder klare fremskridtsindikatorer sammen med en tidsplan, inden for hvilken der skal opnås fremskridt. Hvis medlemsstaten undlader at fremsende eller gennemføre handlingsplanen, hvis handlingsplanen er klart utilstrækkelig til at afhjælpe situationen, eller hvis den ikke er blevet ændret i overensstemmelse med en skriftlig anmodning fra Kommissionen, bør Kommissionen kunne suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger. Kommissionen bør godtgøre de suspenderede beløb, når tilfredsstillende fremskridt hen imod målene er opnået på grundlag af en præstationsgennemgang eller på grundlag af medlemsstatens frivillige meddelelse i løbet af budgetåret om forløbet af handlingsplanen og af de korrigerende aktioner, der er truffet for at afhjælpe manglerne.
- (34) Som følge af den nødvendige overgang til en resultatorienteret performancemodel bør Kommissionens anmodning om en handlingsplan for regnskabsåret 2025 ikke føre til suspension af betalinger før præstationsgennemgangen for regnskabsåret 2026.
- (35) Ligesom det var tilfældet i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, bør Kommissionen kunne suspendere betalinger, når der er alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion, herunder manglende overholdelse af de grundlæggende EU-krav og manglende pålidelighed i rapporteringen. Det er imidlertid nødvendigt at revidere betingelserne for suspension af betalinger for at gøre ordningen mere effektiv. De finansielle konsekvenser af en sådan suspension bør fastsættes ved en ad hoc-procedure for efterprøvende regnskabsafslutning.
- (36) De kompetente nationale myndigheder bør sikre, at støttemodtagerne får udbetalt det fulde beløb af de betalinger under den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i EU-retten.
- (37) For at gøre det muligt at genanvende visse typer indtægter, der er forbundet med den fælles landbrugspolitik, til formål vedrørende den fælles landbrugspolitik, bør de betragtes som formålsbestemte indtægter. Den liste over beløb, der er fastsat i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør ændres, og disse bestemmelser bør harmoniseres og samles under ét med de eksisterende bestemmelser om formålsbestemte indtægter.
- (38) Forordning (EU) nr. 1306/2013 indeholder en liste over oplysningsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik samt målsætningerne herfor og fastsætter regler for finansieringen af dem og gennemførelsen af de hertil svarende projekter. De specifikke bestemmelser om de målsætninger og typer af oplysningsforanstaltninger, der skal finansieres, bør overføres til nærværende forordning.
- (39) Finansieringen af foranstaltninger og interventioner under den fælles landbrugspolitik er i vid udstrækning underlagt princippet om delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens fonde bør Kommissionen kontrollere, hvordan de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for at foretage betalinger, forvalter fondene. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol Kommissionen skal foretage, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke samarbejdsforpligtelser medlemsstaterne har.

- (40) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning af og tilsyn med Unionens udgifter og deres korrekte funktion bør Kommissionen, uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, kunne bemyndige personer til at foretage kontrol på vegne af Kommissionen, og disse bør have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.
- (41) Der bør i videst muligt omfang anvendes informationsteknologi med henblik på udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.
- (42) I overensstemmelse med finansforordningens krav om gensidig tillid til revisioner for at nedbringe risikoen for overlappning mellem revisioner, der foretages af forskellige institutioner, samt for at minimere omkostningerne ved kontrol og den administrative byrde for støttemodtagerne og medlemsstaterne er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om tilgangen med en enkelt revision og give mulighed for, at Kommissionen kan forlade sig på det arbejde, der udføres af pålidelige certificeringsorganer, under behørig hensyntagen til principperne om en enkelt revision og proportionalitet for så vidt angår risikoniveauet for EU-budgettet.
- (43) For så vidt angår gennemførelsen af tilgangen med en enkelt revision, hvor Kommissionen generelt bør forlade sig på det arbejde, der udføres af certificeringsorganerne, bør Kommissionen under hensyntagen til sin egen risikovurdering af behovet for, at den foretager kontrol i den berørte medlemsstat, kunne foretage kontrol, hvis den har meddelt den berørte medlemsstat, at den ikke kan forlade sig på certificeringsorganets arbejde. Endvidere bør Kommissionen med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til artikel 317 i TEUF kunne foretage kontrol i tilfælde, hvor der kan forekomme alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion, der ikke følges op af denne medlemsstat.
- (44) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og EU-budgettet bør Kommissionen årligt afslutte disse betalingsorganers regnskaber inden for rammerne af den årlige finansielle regnskabsafslutning. Afgørelsen om regnskabsafslutning bør være begrænset til regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og bør ikke omfatte udgifternes overensstemmelse med EU-retten.
- (45) I overensstemmelse med den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør der indføres en årlig præstationsafstemning, hvor udgifternes støtteberettigelse kontrolleres på baggrund af det rapporterede output. Med henblik på at gribe ind i situationer, hvor de anmeldte udgifter ikke har et tilsvarende rapporteret output, og hvor medlemsstaterne ikke kan begrunde denne afvigelse, bør der indføres en ordning for nedsættelse af betalingerne.
- (46) I henhold til artikel 317 i TEUF er Kommissionen ansvarlig for gennemførelsen af EU-budgettet i samarbejde med medlemsstaterne. Kommissionen bør derfor kunne træffe afgørelse om, hvorvidt de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør have mulighed for at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retlig og økonomisk sikkerhed med hensyn til udgifter, der er afholdt i fortiden, bør der fastsættes en forældelsesfrist for Kommissionens afgørelse om, hvilke økonomiske konsekvenser en manglende overholdelse bør have.
- (47) Medlemsstaterne er i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2021/2115 forpligtede til gennemføre deres strategiske planer som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 og 119 i nævnte forordning. Eftersom denne forpligtelse udgør et grundlæggende EU-krav, bør Kommissionen, hvis alvorlige mangler i en medlemsstats gennemførelse af sin strategiske plan konstateres, kunne beslutte at udelukke de udgifter, der er i fare for at blive berørt af sådanne mangler, fra EU-finansiering.
- (48) For at beskytte EU-budgettets finansielle interesser bør medlemsstaterne indføre systemer for at sikre, at interventioner, der finansieres gennem EGFL og ELFUL, rent faktisk har fundet sted og er gennemført korrekt, idet de eksisterende solide rammer for forsvarlig økonomisk forvaltning opretholdes. Disse systemer bør omfatte foretagelse af kontrol af støttemodtagere ved at vurdere deres opfyldelse af støtteberettigelseskriterierne og andre betingelser samt forpligtelser, der er anført i de strategiske planer og gældende EU-regler.

- (49) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁰⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹¹⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹²⁾ og (EU) 2017/1939 ⁽¹³⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder ved foranstaltninger vedrørende forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner.

Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁴⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

- (50) For at OLAF kan udøve sine beføjelser og sikre, at tilfælde af uregelmæssigheder undersøges effektivt, bør medlemsstaterne indføre ordninger for rapportering til Kommissionen om uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, de har fastsat i de strategiske planer, herunder om svig, samt om deres opfølgning heraf og om opfølgningen af OLAF's undersøgelser. Medlemsstaterne bør endvidere indføre de nødvendige ordninger for at sikre en effektiv behandling af klager vedrørende EGFL og ELFUL.
- (51) I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør medlemsstaterne på Kommissionens anmodning undersøge klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres strategiske plan, og de bør underrette Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser. Kommissionen bør sikre, at klager, der indgives direkte til den, følges tilstrækkeligt op i overensstemmelse med Kommissionens skønsmæssige beføjelse til at beslutte, hvilke sager der skal behandles ⁽¹⁵⁾.
- (52) For at bistå medlemsstaterne med at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør Kommissionen stille et dataminingværktøj til rådighed for dem til vurdering af risici. Kommissionen bør inden udgangen af 2025 forelægge en rapport, som vurderer anvendelsen af det fælles dataminingværktøj og dets interoperabilitet med henblik på generel anvendelse heraf i medlemsstaterne, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽¹²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽¹⁵⁾ Jf. navnlig domstolens dom af 6. december 1989 i sag C-329/88, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik, ECLI:EU:C:1989:618, domstolens dom af 1. juni 1994 i sag C-317/92, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, ECLI:EU:C:1994:212, domstolens dom (Første Afdeling) af 6. oktober 2009 i sag C-562/07, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, ECLI:EU:C:2009:614, rettens dom i første instans (Anden Afdeling) af 14. september 1995 i sag T-571/93, Lefebvre frères et soeurs m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ECLI:EU:T:1995:163, domstolens dom (Store Afdeling) af 19. maj 2009 i sag C-531/06, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, ECLI:EU:C:2009:315.

- (53) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, vedrører også beskyttelse af EU-budgettet i tilfælde af generelle mangler for så vidt angår retsstatsprincippet i medlemsstaterne, idet overholdelse af retsstatsprincippet er en væsentlig forudsætning for forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv finansiering fra Unionen.
- (54) Det bør sikres, at et afslag på eller en inddrivelse af betalinger som følge af manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud, afspejler, hvor alvorlig den manglende overholdelse er, og respekterer proportionalitetsprincippet, som afspejlet bl.a. i de relevante retningslinjer, som Kommissionen har opstillet for finansielle korrektioner, der skal foretages for udgifter finansieret af Unionen ved delt forvaltning på grund af manglende overholdelse af sådanne regler. Det bør endvidere præciseres, at en sådan manglende overholdelse kun berører transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed for så vidt angår den del af støtten, der tilbagetrækkes eller ikke udbetales.
- (55) Ifølge forskellige bestemmelser i landbrugslovgivningen kræves det, at der stilles en sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke bliver opfyldt. Med henblik på at styrke rammen for sikkerhedsstillelse bør der være en enkelt horisontal regel for alle disse bestemmelser.
- (56) Medlemsstaterne bør oprette og drive et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (»det integrerede system«) for visse interventioner i henhold til forordning (EU) 2021/2115 og for de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013⁽¹⁶⁾ og kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013⁽¹⁷⁾. For at gøre Unionens støtte mere effektiv og styrke overvågningen af den bør medlemsstaterne have tilladelse til også at benytte det integrerede system i forbindelse med andre EU-interventioner.
- (57) For at sikre lige konkurrencevilkår for støttemodtagere i forskellige medlemsstater bør der indføres visse generelle bestemmelser om kontrol og sanktioner på EU-plan.
- (58) De vigtigste eksisterende elementer i det integrerede system bør opretholdes, særlig bestemmelserne om et system til identifikation af landbrugsparceller, en ordning med geospatiale støtteansøgninger og en dyrebaseret ansøgningsordning, et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, et system til registrering af støttemodtagere og et kontrol- og sanktionssystem. Medlemsstaterne bør fortsat anvende data og oplysninger, der tilvejebringes gennem Copernicusprogrammet, foruden informationsteknologier som f.eks. Galileo og EGNOS, for at sikre, at der er omfattende og sammenlignelige data til rådighed i hele Unionen med henblik på at overvåge landbrugs-, miljø- og klimapolitikkerne, herunder den fælles landbrugspolitik indvirkning, miljøpræstationer og fremskridt hen imod Unionens mål, og med henblik på at fremme anvendelsen af komplette, gratis og åbne data og oplysninger, der indsamles via Copernicus' Sentinel-satellitter og -tjenester. Til dette formål bør det integrerede system også omfatte et arealovervågningssystem.
- (59) Det integrerede system bør, som led i de forvaltningssystemer, der skal indføres med henblik på gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, sikre, at de aggregerede data, der fremlægges i den årlige præstationsrapport, er pålidelige og kontrollerbare. I betragtning af, hvor vigtigt det er at have et velfungerende integreret system, er det nødvendigt at fastsætte kvalitetskrav. Medlemsstaterne bør gennemføre en årlig kvalitetsvurdering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet. Medlemsstaterne bør også afhjælpe eventuelle mangler og, hvis Kommissionen anmoder om det, opstille en handlingsplan.
- (60) Ifølge Kommissionens meddelelser »Fremtiden for fødevarer og landbrug«, »Den europæiske grønne pagt«, »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« og »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv« bør det være en strategisk målsætning for den fremtidige fælles landbrugspolitik at styrke miljøbeskyttelsen og klimainsatsen og bidrage til opfyldelsen af EU's miljø- og klimamålsætninger og -mål. Følgelig gør miljø- og klimahensyn det nødvendigt at udveksle data fra systemer til identifikation af landbrugs-

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

parceller og andre integrerede forvaltnings- og kontrolsystemer på nationalt plan og EU-plan. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om udveksling af data indsamlet via det integrerede system, som er relevante for miljø- og klimamålsætningerne, mellem medlemsstaternes offentlige myndigheder og med EU-institutionerne og -organerne. For at sikre en mere effektiv udnyttelse af de data, der er til rådighed for forskellige offentlige myndigheder til udarbejdelse af europæiske statistikker, bør det også fastsættes, at data fra det integrerede system skal stilles til rådighed til statistiske formål for organer, der er en del af det europæiske statistiske system.

- (61) Kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til overvågning af transaktioner, der er foretaget som led i ordningen for finansiering gennem EGFL. Denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager. Desuden bør nationale kontrolbestemmelser kunne være mere omfattende end hvad, der kræves i henhold til EU-retten.
- (62) De dokumenter, på grundlag af hvilke denne kontrol foretages, bør udvælges således, at der kan foretages en fuldstændig kontrol. Ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bør der tages hensyn til, hvilken type transaktioner der gennemføres under deres ansvar, og til fordelingen pr. sektor af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, idet virksomhederne bør udvælges i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EGFL.
- (63) Det bør fastlægges, hvilket mandat kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet og til at forelægge andre oplysninger efter anmodning fra dette personale. Der bør også være mulighed for, at forretningspapirer i visse tilfælde kan beslaglægges.
- (64) I betragtning af den internationale struktur inden for handel med landbrugsprodukter og for at sikre et velfungerende indre marked er det nødvendigt, at der tilrettelægges et samarbejde mellem medlemsstaterne. Det er også nødvendigt, at der på EU-plan etableres et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande.
- (65) Medlemsstaterne har ansvaret for at vedtage deres egne kontrolprogrammer, men disse skal meddeles Kommissionen, så den kan udføre sine tilsyns- og koordineringsopgaver og sikre, at programmerne vedtages på grundlag af relevante kriterier, og at kontrollen koncentrerer sig om sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor. Det er vigtigt, at hver medlemsstat udpeger et organ eller organer med ansvar for at overvåge kontrollen af forretningspapirer og for at koordinere denne kontrol. Disse udpegede organer bør være uafhængige af de instanser, der foretager kontrol forud for betalinger. De oplysninger, der indsamles som led i denne kontrol, bør være omfattet af beskyttelse af forretningshemmeligheder.
- (66) Konditionalitet er et vigtigt element i den fælles landbrugspolitik, som sikrer, at betalinger fremmer en høj grad af bæredygtighed og sikrer lige konkurrencevilkår for landbrugere inden for medlemsstaterne og i Unionen, navnlig vedrørende dens sociale, miljømæssige og klimamæssige elementer i den fælles landbrugspolitik, men også med hensyn til folkesundhed og dyrevelfærd. Dette indebærer, at der bør foretages kontrol og om nødvendigt anvendes sanktioner for at sikre, at konditionalitetssystemet er effektivt. For at sikre sådanne lige konkurrencevilkår for støttemodtagere i forskellige medlemsstater bør der indføres visse generelle bestemmelser om konditionalitet samt kontrol og sanktioner vedrørende manglende overholdelse på EU-plan.
- (67) For at sikre at medlemsstaterne håndhæver bestemmelserne om konditionalitet på en ensartet måde, er det nødvendigt at fastsætte en minimumskontrolsats på EU-plan, mens det bør overlades til medlemsstaterne at udpege kompetente kontrolorganer og tilrettelægge kontrolforanstaltninger.
- (68) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte regler om sanktioner; disse sanktioner bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, være effektive og have afskrækkende virkning og bør ikke tilsidesætte andre sanktioner, der er fastlagt i EU-retten eller national ret. For at sikre at sanktionerne står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og har afskrækkende virkning, bør der fastsættes regler for anvendelse og beregning af sådanne sanktioner.

For at sikre en forbindelse mellem en landbrugers adfærd og sanktionen herfor bør det under hensyntagen til Den Europæiske Unions Domstols (»Domstolens«) dom i sag C-361/19 ⁽¹⁸⁾ fastsættes, at sanktionen som hovedregel beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted. Hvis arten af konstateringen imidlertid ikke gør det muligt at fastslå, hvilket år den manglende overholdelse fandt sted, er det for at sikre sanktionssystemets effektivitet nødvendigt at fastlægge, at sanktionen i disse tilfælde bør beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse blev konstateret. For at sikre at medlemsstaternes tilgang er effektiv og sammenhængende, bør der på EU-plan fastsættes en minimumssats for sanktioner for manglende overholdelse. Sådanne minimumssatser bør anvendes af medlemsstaterne under hensyntagen til, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet. For at sikre at sanktionerne står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, bør medlemsstaterne fastsætte, at ingen sanktioner skal anvendes, hvis den manglende overholdelse ikke har nogen eller kun har ubetydelige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningen for den pågældende standard eller det pågældende krav, og de bør oprette en oplysningsmekanisme for at sikre, at støttemodtagerne underrettes om konstaterede tilfælde af manglende overholdelse og eventuelle afhjælpende aktioner, som skal træffes.

- (69) Mekanismen vedrørende social konditionalitet bør bygge på de håndhævelsesprocedurer, der gennemføres af de kompetente håndhævelsesmyndigheder eller -organer med ansvar for kontrol af arbejds- og ansættelsesvilkår og gældende arbejdsstandarder. Sådanne håndhævelsesprocedurer kan antage forskellige former afhængigt af det nationale system. Resultatet af kontrollen og håndhævelsesproceduren bør meddeles betalingsorganerne sammen med en prioriteret vurdering af, hvor alvorlig overtrædelsen af den relevante lovgivning er.
- (70) Når mekanismen vedrørende social konditionalitet anvendes i de strategiske planer og i de respektive aftaler mellem betalingsorganerne og de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for håndhævelse af social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder, bør stor omhu udvises for at respektere disse håndhævelsesmyndigheders eller -organers autonomi og den specifikke måde, hvorpå social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder gennemføres og håndhæves i hver medlemsstat. Denne mekanisme bør forblive uafhængig af og bør ikke påvirke den enkelte medlemsstats særlige sociale models funktion og bør heller ikke på nogen måde påvirke retsvæsenets uafhængighed. Med henblik herpå bør der sikres en klar adskillelse af ansvarsområderne mellem de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for håndhævelse af social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder på den ene side og landbrugsbetalingsorganerne på den anden side, idet sidstnævntes rolle er at foretage betalinger og pålægge sanktioner. Arbejdsmarkedsparternes autonomi og deres ret til at forhandle og indgå kollektive overenskomster bør respekteres fuldt ud. Deres autonomi bør også respekteres, når arbejdsmarkedsparterne er ansvarlige for at foretage kontrol af arbejdsvilkår.
- (71) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne vedrørende finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og især for at gøre det muligt for Kommissionen at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og afslutte de godkendte betalingsorganers regnskaber er det nødvendigt, at medlemsstaterne opbevarer særlige oplysninger og meddeler dem til Kommissionen.
- (72) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, er det nødvendigt at fastsætte regler for præsentation og fremsendelse af oplysninger, herunder regler for tidsfrister.
- (73) Da personoplysninger og følsomme forretningsmæssige oplysninger kan blive berørt af anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og den efterprøvende regnskabsafslutning, bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.
- (74) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-budgettet under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og støttemodtagerne, bør der fastlægges regler for anvendelsen af euroen.
- (75) Vekselkursen mellem euroen og national valuta kan ændre sig i løbet af den periode, i hvilken en operation gennemføres. Derfor bør den kurs, der anvendes på de pågældende beløb, fastlægges under hensyntagen til den hændelse, hvorigennem det økonomiske mål for operationen er nået. Den vekselkurs, der anvendes, bør være kursen på den dag, hvor nævnte hændelse er indtruffet. Det er nødvendigt at præcisere denne udløsende hændelse eller afvigelse herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de

⁽¹⁸⁾ Domstolens dom af 27. januar 2021 i sag C-361/19, De Ruiter vof mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, ECLI:EU:C:2021:71.

monetære bevægelser breder sig. Der bør indføres særlige regler, som gør det muligt at håndtere ekstraordinære monetære situationer, der kan opstå såvel i Unionen som på verdensmarkedet, og som kræver et øjeblikkeligt indgreb, der kan sikre, at den fælles landbrugspolitik forskellige ordninger virker efter hensigten.

- (76) Medlemsstater, der ikke har indført euroen, bør have mulighed for at foretage betalinger af udgifter, som følger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik, i euro frem for i national valuta. Det er nødvendigt med særlige regler for at sikre, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for parter, der foretager eller modtager betalinger.
- (77) EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁹⁾ og (EU) 2018/1725 ⁽²⁰⁾, bør finde anvendelse på indsamling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne og Kommissionen med det formål at opfylde deres respektive forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision, overvågning og evaluering i henhold til nærværende forordning.
- (78) Offentliggørelse af navne på modtagere af støtte fra EGFL og ELFUL gør det muligt at styrke den offentlige kontrol med anvendelsen af disse fonde og er nødvendig for at sikre en passende beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Dette opnås dels gennem den forebyggende og afskrækkende effekt af en sådan offentliggørelse, dels ved at få de enkelte støttemodtagere til at afholde sig fra lovstridig adfærd og dels ved samtidig at give landbrugerne et større personligt ansvar for brugen af modtagne offentlige midler. Offentliggørelsen af de pågældende oplysninger er i overensstemmelse med Domstolens nyere retspraksis og også med den tilgang, der er fastsat i finansforordningen.
- (79) I den forbindelse bør det anerkendes, at civilsamfundet, herunder medierne og ikkestatslige organisationer, spiller en rolle og bidrager til at styrke myndighedernes kontrolramme over for svig og anden misbrug af offentlige midler.
- (80) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ⁽²¹⁾ fastlægger regler om gennemsigtighed i gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde og i kommunikationen i forbindelse med programmer under fondene. For at sikre sammenhæng bør det fastsættes, at disse regler også gælder for støttemodtagere under EGFL- og ELFUL-interventioner, hvor det er relevant.
- (81) Hvis målet for den offentlige kontrol med brugen af penge fra EGFL og ELFUL skal nås, er det nødvendigt, at visse oplysninger om støttemodtagerne bringes til offentlighedens kendskab. Disse oplysninger bør omfatte data om støttemodtagerens identitet, det tildelte beløb og den fond, som beløbet kommer fra, samt formålet med og den specifikke målsætning for den pågældende operation. Disse oplysninger bør offentliggøres på en sådan måde, at det griber mindst muligt ind i støttemodtagernes ret til respekt for privatlivet fred og retten til beskyttelse af deres personoplysninger. Begge af disse rettigheder er anerkendt i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (82) I betragtning af behovet for større gennemsigtighed vedrørende fordelingen af midler til den fælles landbrugspolitik fra EGFL og ELFUL, herunder vedrørende ejerskabsstrukturer i tilknytning til modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik, bør listen over modtagere af midler fra den fælles landbrugspolitik, som efterfølgende offentliggøres af medlemsstaterne, også gøre det muligt at identificere koncerner. Dette vil i betydelig grad bidrage til overvågningen af ejerskabsstrukturer og lette undersøgelsen af potentielt misbrug af EU-midler, interessekonflikter og korrupsion.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

- (83) Offentliggørelse af detaljer om den operation, der giver landbrugeren ret til at modtage støtte, og om formålet med og den specifikke målsætning for støtten giver offentligheden konkrete oplysninger om den støttede aktivitet og det formål, som støtten blev givet til. Et sådant offentligt tilsyn vil have en forebyggende og afskrækkende virkning og medvirke til at beskytte Unionens finansielle interesser.
- (84) Offentliggørelse af de nævnte oplysninger sammen med de generelle oplysninger som fastsat i denne forordning skaber større åbenhed omkring brugen af Unionens fonde i den fælles landbrugspolitik og bidrager således til at gøre denne politik mere synlig og skabe større forståelse herfor. Hermed får borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen, og forvaltningen opnår en større legitimitet og bliver mere effektiv og mere ansvarlig over for borgerne. Desuden vil borgerne også blive gjort opmærksomme på konkrete eksempler på offentlige goder, som kommer fra landbruget, og dette vil kunne gøre den nationale støtte og EU-støtten til landbrugssektoren mere legitim.
- (85) Følgelig går en bestemmelse om, at de relevante oplysninger skal gøres alment tilgængelige, ikke videre, end hvad der er nødvendigt i et demokratisk samfund, set i lyset af behovet for at beskytte Unionens finansielle interesser såvel som det overordnede mål for offentlighedens tilsyn med brugen af penge fra EGFL og ELFUL.
- (86) For at overholde databeskyttelseskravene bør modtagerne af støtte fra EGFL og ELFUL underrettes om, at deres data vil blive offentliggjort, inden offentliggørelsen finder sted. De bør desuden underrettes om, at dataene kan blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. Endvidere bør støttemodtagerne underrettes om deres rettigheder i henhold til forordning (EU) 2016/679 og om den procedure, der gælder for udøvelse af disse rettigheder.
- (87) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (88) For at sikre at betalingsorganerne og koordineringsorganerne fungerer forsvarligt, at EGFL finansierer udgifterne til offentlig intervention, og at de bevillinger, der opføres på EU-budgettet til EGFL, forvaltes korrekt, bør denne delegation af beføjelser vedrøre minimumsbetingelserne for godkendelse af betalingsorganer og udpegelse og godkendelse af koordineringsorganer, betalingsorganernes forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention samt bestemmelserne om omfanget af betalingsorganernes forvaltnings- og kontrolansvar. For at sikre en sammenhængende anvendelse af den finansielle disciplin i medlemsstaterne bør denne delegation af beføjelser også omfatte de regler for beregning af finansiell disciplin, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugere. For at sikre korrekt forvaltning af udgifterne til offentlig intervention bør denne delegation af beføjelser også omfatte de typer af foranstaltninger, der skal finansieres over EU-budgettet i forbindelse med offentlig intervention, og betingelserne for godtgørelse, betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoderne på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, af faste satser, som Kommissionen har fastsat, eller af de faste eller ikkefaste beløb, der er fastsat i landbrugslovgivningen vedrørende specifikke sektorer, værdiansættelsen af operationerne i forbindelse med offentlig intervention og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter omfattet af den offentlige intervention, samt fastsættelsen af de beløb, der skal finansieres.
- (89) For at gøre det muligt for Kommissionen at gøre udgifter, der er afholdt før den tidligst mulige betalingsdato eller efter den senest mulige betalingsdato, berettiget til EU-finansiering, samtidig med at den finansielle indvirkning af at gøre dette begrænses, bør denne delegation af beføjelser også omfatte undtagelser til bestemmelsen om, at betalinger, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige eller efter den senest mulige betalingsdato, ikke er støtteberettigede. For at have klare regler og betingelser for medlemsstaterne bør denne delegation af beføjelser også omfatte suspensionssatsen for betalinger i forbindelse med den årlige regnskabsafslutning, samt suspensionssatsen for og varigheden af suspensionen af betalinger og betingelserne for godtgørelse

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

eller nedsættelse af disse beløb i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning. Denne delegation af beføjelser bør også omfatte de interventioner eller foranstaltninger, for hvilke medlemsstaterne kan betale forskud, med henblik på at sikre sammenhæng med reglerne i forordning (EU) nr. 1306/2013 og de relevante gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, samtidig med at den finansielle begrænsning i finansforordningens artikel 11, stk. 2, litra b), overholdes. For at tage hensyn til de indtægter, som betalingsorganerne opkræver på vegne af EU-budgettet i forbindelse med betalinger på grundlag af udgiftsanmeldelser, som medlemsstaterne har fremsendt, bør denne delegation af beføjelser også omfatte de betingelser, hvorpå visse typer udgifter og indtægter inden for rammerne af EGFL og ELFUL skal udlignes. For at gøre det muligt at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne bør denne delegation af beføjelser omfatte de metoder, der gælder for forpligtelserne og betalingen af beløbene, hvis EU-budgettet ikke er vedtaget ved budgetårets begyndelse, eller hvis de samlede planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i finansforordningens artikel 11, stk. 2.

- (90) For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om kontrol på stedet og aktindsigt og adgang til oplysninger bør denne delegation af beføjelser også omfatte de særlige forpligtelser, som medlemsstaterne skal opfylde med hensyn til kontrol og aktindsigt og adgang til oplysninger, kriterierne for medlemsstaternes begrundelser, metoden til og kriterierne for at anvende nedsættelser i forbindelse med den årlige præstationsafstemning samt kriterierne for og metoden til anvendelse af finansielle korrektioner i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.
- (91) For at sikre at kontrollerne udføres korrekt og effektivt, og at betingelserne for støtteberettigelse kontrolleres på en effektiv, sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, bør denne delegation af beføjelser, for så vidt som det er nødvendigt for at sikre en korrekt forvaltning af systemet, også omfatte regler vedrørende yderligere krav med hensyn til toldprocedurer, navnlig dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013⁽²³⁾. For at sikre en ikkeforskelsbehandlende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles sikkerhed, bør denne delegation af beføjelser omfatte regler om sikkerhedsstillelse, der udpeger den ansvarlige part, i tilfælde af at en forpligtelse ikke opfyldes, fastlægger de specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse, fastlægger de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og for garanten, samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden, fastlægger specifikke betingelser vedrørende sikkerhedsstillelsen i forbindelse med forskudsbetalinger og fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed.
- (92) Med hensyn til det integrerede system bør denne delegation af beføjelser også omfatte regler for kvalitetsvurdering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, af ordningen med geospatiale støtteansøgninger og af arealovervågningssystemet samt regler for systemet til identifikation af landbrugsparceller, systemet til identifikation af støttemodtagere og systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder.
- (93) For at tage hensyn til ændringer i landbrugslovgivningen vedrørende specifikke sektorer og sikre at systemet med efterfølgende kontrol fungerer effektivt, bør denne delegation af beføjelser også omfatte fastlæggelse af en liste over interventioner, hvor der ikke skal foretages kontrol af transaktionerne. For at sikre lige vilkår for medlemsstaterne og at sanktionssystemer i forbindelse med konditionalitet og social konditionalitet er effektivt, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, bør denne delegation af beføjelser omfatte nærmere bestemmelser om anvendelsen og beregningen af sådanne sanktioner.
- (94) For at specificere den udløsende begivenhed eller fastlægge den på grund af særlige hensyn til markedsordningen eller det pågældende beløb og for at undgå, at de medlemsstater, der ikke har indført euroen, anvender forskellige vekselkurs ved bogføring af modtagne indtægter eller støtte betalt til støttemodtagere i en anden valuta end euroen på den ene side og ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser foretaget af betalingsorganet på den anden side bør denne delegation af beføjelser også omfatte regler om den udløsende begivenhed, om den vekselkurs, der skal anvendes af medlemsstater, som ikke anvender euroen, og den vekselkurs, der skal anvendes, når der udfærdiges udgiftsanmeldelser af betalingsorganet, og når der registreres offentlige oplagringsoperationer i betalingsorganets regnskaber. For at forebygge usædvanlig monetær praksis i forbindelse med en national valuta, som kan risikere at skade anvendelsen af EU-retten, bør denne delegation af beføjelser omfatte undtagelser fra regler for anvendelsen af euroen, som er fastsat i denne forordning.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- (95) For at muliggøre en smidig overgang mellem de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1306/2013, og dem, der er fastsat i nærværende forordning, bør delegation af beføjelser omfatte fastsættelse af overgangsbestemmelser.
- (96) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁴⁾.
- (97) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør vedrøre regler om procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af betalingsorganers godkendelse og koordineringsorganers udpegelse og godkendelse samt for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer, samt deres struktur og format, om ordningerne og procedurerne for den kontrol, der ligger til grund for betalingsorganernes forvaltningserklæring, samt dennes struktur og format, om koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen, om certificeringsorganernes funktionsmåde, herunder den kontrol, der skal foretages, og de organer, der skal kontrolleres, og om de attester og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer.
- (98) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis, og de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne skal bruge under hensyn til internationale revisionsstandarder for at afgive deres udtalelser.
- (99) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør som led i proceduren vedrørende finansiel disciplin også omfatte fastsættelse af tilpasningssatsen for interventioner med direkte betalinger og tilpasning af denne samt beløbet for de bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, og som fremføres i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, litra d), i finansforordningen med henblik på at finansiere disse interventioner; Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør som led i proceduren vedrørende budgetdisciplin også omfatte den foreløbige fastsættelse af betalingerne og den foreløbige fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne samt fastlæggelse af det samlede beløb for EU-finansiering fordelt på de enkelte medlemsstater.
- (100) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte fastsættelse af beløbene til finansiering af offentlige interventionsforanstaltninger, regler for finansiering af Kommissionens erhvervelse af de satellitdata, der er nødvendige for arealovervågningssystemet, og de aktioner, som Kommissionen iværksætter ved hjælp af telemåling, som benyttes i forbindelse med overvågningen af landbrugsressourcer, proceduren for Kommissionens erhvervelse af disse satellitdata og overvågningen af landbrugsressourcer, den retlige ramme for erhvervelse, forbedring og brug af satellitdata og meteorologiske data samt de gældende frister.
- (101) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte fastsættelse af de frister, inden for hvilke de godkendte betalingsorganer skal udarbejde mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende interventioner til udvikling af landdistrikterne og sende dem til Kommissionen, samt regler om proceduren og andre praktiske ordninger for den korrekte funktion af mekanismen med betalingsfrister, suspension og ophævelse af suspension samt nedsættelse af månedlige og mellemliggende betalinger til medlemsstaterne samt regler om handlingsplanernes struktur og proceduren for opstilling af disse. Gennemførelsesbeføjelserne bør også omfatte nærmere regler for betalingsorganernes føring af særskilte regnskaber og specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i betalingsorganernes regnskaber, regler, der er nødvendige og begrundede for i akutte situationer at løse specifikke problemer vedrørende betalingsperioder og betaling af forskud, regler om finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL, og vilkårene og betingelserne for gennemførelsen af proceduren med automatisk frigørelse.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (102) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte de forhold, som dokumentation og oplysninger vedrørende betalinger skal opbevares under, procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med gennemførelsen af Kommissionens kontrol og adgang til oplysninger, den årlige finansielle regnskabsafslutning, herunder regler om de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelse og gennemførelse af de pågældende gennemførelsesretsakter, den årlige præstationsafstemning, herunder regler om de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelse og gennemførelse af de pågældende gennemførelsesretsakter, og udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de procedurer og frister, der skal overholdes, proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning, herunder de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelse og gennemførelse af de pågældende gennemførelsesretsakter, udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de frister, der skal overholdes, og forligsproceduren, regler om den mulige modregning af de beløb, der hidrører fra inddrivelse af uretmæssige betalinger, og udelukkelse fra EU-finansiering af beløb, der er bogført i EU-budgettet, og de former for indberetninger og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende inddrivelse som følge af manglende overholdelse.
- (103) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte regler med henblik på at opnå en ensartet anvendelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser og regler, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af kontrolforanstaltninger i Unionen.
- (104) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte under hvilken form sikkerheden skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed, procedurerne for frigivelse af sikkerhedsstillelser og de underretninger, som medlemsstaterne eller Kommissionen skal foretage i forbindelse med sikkerhedsstillelse.
- (105) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte regler om formen og indholdet af samt ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af evalueringsrapporterne om kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet og om de afhjælpende aktioner, som medlemsstaterne skal træffe for at rette op på de svagheder, der er konstateret i disse systemer og ordninger, samt det grundlæggende indhold i og reglerne for støtteansøgningssystemet og arealovervågningssystemet, herunder indfasningen heraf.
- (106) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af reglerne for kontrol af forretningspapirer. De bør desuden omfatte regler vedrørende medlemsstaternes meddelelse af oplysninger til Kommissionen, og foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten mod usædvanlig monetær praksis vedrørende national valuta, der kan risikere at skade den.
- (107) Endvidere bør Kommissionens gennemførelsesbeføjelser omfatte regler om formen og tidsplanen for offentliggørelse af modtagerne af støtte fra EGFL og ELFUL, om den ensartede anvendelse af forpligtelsen til at underrette støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort, og om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med offentliggørelsen af modtagerne af støtte fra EGFL og ELFUL.
- (108) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af visse gennemførelsesretsakter. Med hensyn til gennemførelsesretsakter, der indebærer, at Kommissionen skal foretage beregning af beløb, sætter rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet, og den har til formål at øge effektivitet, forudsigelighed og hurtighed under hensyntagen til tidsfristerne og budgetprocedurerne. Med hensyn til gennemførelsesretsakter vedrørende betalinger til medlemsstaterne og proceduren for regnskabsafslutning samt den årlige præstationsafstemning sætter rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet og for verifikation af de nationale betalingsorganers årsregnskaber med henblik på at godkende sådanne regnskaber, eller hvis udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, at udelukke sådanne udgifter fra EU-finansiering. Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af de øvrige gennemførelsesretsakter.

- (109) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011 for så vidt angår fastsættelsen af den nettosaldo, der er til rådighed til dækning af EGFL-udgifterne, samt fastsættelsen af de månedlige betalinger, den bør foretage på grundlag af medlemsstaternes udgifts anmeldelse, og fastsættelsen af de supplerende betalinger eller nedsættelser som led i proceduren for månedlige betalinger.
- (110) Forordning (EU) nr. 1306/2013 bør derfor ophæves.
- (111) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af forbindelserne mellem denne forordning og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik og begrænsningerne for medlemsstaternes økonomiske ressourcer, men kan på grund af den flerårige garanterede EU-finansiering og ved at fokusere på Unionens prioriteter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (112) For at sikre en smidig gennemførelse af de planlagte foranstaltninger og i betragtning af sagens hastende karakter, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der regler om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, og navnlig om:

- a) finansiering af udgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik
- b) de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne skal indføre
- c) procedurerne for regnskabsafslutning og efterprøvende regnskabsafslutning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »uregelmæssighed«: en uregelmæssighed i den i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 anvendte betydning
- b) »forvaltningssystemer«: de forvaltningsorganer, der er omhandlet i afsnit II, kapitel II, i denne forordning, og de grundlæggende EU-krav, herunder medlemsstaternes forpligtelser vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser, jf. denne forordnings artikel 59, samt gennemførelsen i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2021/2115 af deres strategiske planer som godkendt af Kommissionen, og det rapporteringssystem, der er indført med henblik på den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 134 i nævnte forordning
- c) »grundlæggende EU-krav«: kravene i forordning (EU) 2021/2115 nærværende forordning, finansforordningen og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽²⁵⁾

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

- d) »alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion«: tilstedeværelse af en systemisk svaghed under hensyntagen til dens hyppighed, alvor og kompromitterende virkning for en korrekt udgiftsanmeldelse, præstationsrapportering eller overholdelse af EU-retten
- e) »outputindikator«: en outputindikator som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2021/2115
- f) »resultatindikator«: en resultatindikator som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2021/2115
- g) »handlingsplan«: med henblik på denne forordnings artikel 41 og 42 en plan udarbejdet af en medlemsstat på anmodning af og i samråd med Kommissionen i tilfælde af, at der konstateres alvorlige mangler i denne medlemsstats forvaltningssystemers korrekte funktion, eller under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, indeholdende de nødvendige afhjælpende aktioner og den relevante tidsplan for dens gennemførelse i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 41 og 42.

Artikel 3

Undtagelser i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder

1. Med henblik på finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik kan »force majeure« og »ekstraordinære omstændigheder« navnlig anerkendes i følgende tilfælde:
 - a) en alvorlig naturkatastrofe eller alvorlig meteorologisk begivenhed, der i væsentlig grad berører bedriften
 - b) ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykke
 - c) en epizooti, et udbrud af en plantesygdom eller forekomst af en planteskadegører, der rammer hele eller dele af støttemodtagerens besætning eller alle eller dele af støttemodtagerens afgrøder
 - d) ekspropriation af hele eller en væsentlig del af bedriften, hvis ekspropriationen ikke kunne forudses på dagen for indgivelse af ansøgningen
 - e) støttemodtagerens død
 - f) støttemodtagerens uarbejdsdygtighed i længere tid.
2. Hvis en alvorlig naturkatastrofe eller alvorlig meteorologisk begivenhed, jf. stk. 1, litra a), i væsentlig grad berører et velafgrænset område, kan den berørte medlemsstat anse hele området for at være i væsentlig grad berørt af den pågældende katastrofe eller begivenhed.

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM LANDBRUGSFONDE

KAPITEL I

Landbrugsfonde

Artikel 4

Fonde til finansiering af landbrugsudgifter

Finansieringen over Unionens almindelige budget (»EU-budgettet«) af de forskellige interventioner og foranstaltninger, der er omfattet af den fælles landbrugspolitik, sker gennem:

- a) Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)
- b) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

*Artikel 5***Udgifter under EGFL**

1. EGFL gennemføres enten under delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen i overensstemmelse med stk. 2 eller under direkte forvaltning i overensstemmelse med stk. 3.
2. EGFL finansierer følgende udgifter under delt forvaltning:
 - a) foranstaltninger til regulering af eller støtte for landbrugsmarkederne som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽²⁶⁾
 - b) Unionens finansielle bidrag til interventioner i visse sektorer som omhandlet i afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115
 - c) interventioner med direkte betalinger til landbrugerne i henhold til den strategiske plan, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2021/2115
 - d) Unionens finansielle bidrag til oplysningskampagner og salgsmæssig fremstød for landbrugsprodukter på Unionens indre marked og i tredjelande, der gennemføres af medlemsstaterne, og som er udvalgt af Kommissionen
 - e) Unionens finansielle bidrag til de særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 228/2013, og de særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 229/2013.
3. EGFL finansierer følgende udgifter under direkte forvaltning:
 - a) salgsmæssig fremstød for landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller gennem internationale organisationer
 - b) foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med EU-retten, og som har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genetiske ressourcer i landbruget
 - c) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet
 - d) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur.

*Artikel 6***Udgifter under ELFUL**

ELFUL gennemføres under delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen. ELFUL finansierer Unionens finansielle bidrag til de interventioner til udvikling af landdistrikterne, der er omfattet af den strategiske plan som omhandlet i afsnit III, kapitel IV, i forordning (EU) 2021/2115 som specificeret i de strategiske planer, og til aktioner som omhandlet i artikel 125 i nævnte forordning.

*Artikel 7***Andre udgifter, herunder teknisk bistand**

EGFL og ELFUL kan hver især enten på initiativ af Kommissionen eller på dennes vegne direkte finansiere de aktiviteter vedrørende forberedelse, overvågning og administrativ og teknisk støtte samt den evaluering, revision og kontrol, som er nødvendig for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik. Dette omfatter navnlig:

- a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, udveksling af oplysninger og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, herunder vurdering af dennes effekt, miljøpræstation og fremskridt i retning af Unionens mål, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og faglig og administrativ bistand

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- b) Kommissionens erhvervelse af de satellitdata, der er nødvendige for arealovervågningssystemet, jf. artikel 24
- c) de aktioner, som Kommissionen iværksætter ved hjælp af telemåling, der benyttes i forbindelse med overvågningen af landbrugsressourcer, jf. artikel 25
- d) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til oplysninger, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de midler, der anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik
- e) formidling af oplysninger om den fælles landbrugspolitik, jf. artikel 46
- f) undersøgelser af den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af EGFL og ELFUL, herunder forbedring af evalueringsmetoder og udveksling af oplysninger om bedste praksis på området for den fælles landbrugspolitik og konsultationer med de relevante interessenter, samt undersøgelser foretaget i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank (EIB)
- g) hvis relevant, bidraget til oprettelse af gennemførelsesorganer, der etableres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 ⁽²⁷⁾ og handler inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
- h) bidraget til foranstaltninger, som vedrører udbredelse af oplysninger, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer med de relevante interessenter på EU-niveau, og som gennemføres i forbindelse med interventioner til landdistriktsudvikling, herunder netværkssamarbejde mellem de berørte parter
- i) informationsteknologinet med fokus på behandling og udveksling af oplysninger, herunder de IT-systemer til virksomheder, der er nødvendige for forvaltningen af den fælles landbrugspolitik
- j) de foranstaltninger, der er nødvendige for udvikling, registrering og beskyttelse af logoer inden for rammerne af Unionens kvalitetsordninger, jf. artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽²⁸⁾, og for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder knyttet hertil, samt den fornødne udvikling af informations-teknologi.

KAPITEL II

Forvaltningsorganer

Artikel 8

Kompetent myndighed

1. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed på ministerielt plan til at være ansvarlig for:
 - a) udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af betalingsorganer som omhandlet i artikel 9, stk. 2
 - b) udpegelse og udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af koordineringsorganet som omhandlet i artikel 10
 - c) udpegelse og tilbagetrækning af udpegelsen af et certificeringsorgan som omhandlet i artikel 12 og sikring af at et sådant organ altid er udpeget
 - d) udførelsen af de opgaver, der pålægges den kompetente myndighed i henhold til dette kapitel.
2. På grundlag af en vurdering af de minimumsbetingelser, som skal vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), træffer den kompetente myndighed ved en formel retsakt afgørelse om udstedelsen eller efter en undersøgelse tilbagetrækningen af godkendelsen af betalingsorganet og om udpegelsen og godkendelsen og tilbagetrækningen af godkendelsen af koordineringsorganet.

⁽²⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

3. Den kompetente myndighed træffer ved en formel retsakt afgørelse om udpegelsen eller tilbagetrækningen af godkendelsen af certificeringsorganet, idet den sikrer, at et certificeringsorgan altid er udpeget.

4. Den kompetente myndighed underretter straks Kommissionen om alle godkendelser og tilbagetrækninger af godkendelser af betalingsorganet og om udpegelsen og godkendelsen og tilbagetrækningen af godkendelsen af koordineringsorganet samt om udpegelsen og tilbagetrækningen af godkendelsen af certificeringsorganet.

Artikel 9

Betalingsorganer

1. Betalingsorganer er instanser eller organer i medlemsstaterne og, hvor dette er relevant, i deres regioner, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol af udgifter som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6.

Bortset fra betaling kan betalingsorganer uddelegere udførelsen af de i første afsnit omhandlede opgaver.

2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer instanser eller organer, der har en administrativ organisation og et internt kontrolsystem, der giver tilstrækkelig sikkerhed for, at betalingerne er lovlige og formelt rigtige og behørigt dokumenterede. Med henblik herpå skal betalingsorganerne opfylde de minimumsbetingelser for godkendelse for så vidt angår interne forhold, kontrolaktiviteter, oplysninger og kommunikation samt overvågning, som Kommissionen fastlægger i medfør af artikel 11, stk. 1, litra a).

Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser antallet af godkendte betalingsorganer:

- a) til højst et betalingsorgan på nationalt plan eller, hvis det er relevant, til et pr. region, og
- b) til højst et betalingsorgan til forvaltning af udgifter under både EGFL og ELFUL, hvis der kun findes betalingsorganer på nationalt plan.

Hvis der oprettes betalingsorganer på regionalt plan, skal medlemsstaterne derudover enten godkende et betalingsorgan på nationalt plan til støtteordninger, der ifølge deres natur skal forvaltes på nationalt plan, eller overlade forvaltningen af disse ordninger til deres regionale betalingsorganer.

Medlemsstaterne kan uanset dette stykkes andet afsnit bevare de betalingsorganer, som er blevet godkendt før den 15. oktober 2020, forudsat at den kompetente myndighed ved den afgørelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, bekræfter, at de opfylder de minimumsbetingelser for godkendelse, jf. nærværende stykkes første afsnit.

Betalingsorganer, der i mindst tre år ikke har forvaltet EGFL- eller ELFUL-udgifter, skal have deres godkendelse trukket tilbage.

Medlemsstaterne godkender ikke flere nye betalingsorganer efter den 7. december 2021, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i andet afsnit, litra a), hvor det under hensyn til forfatningsmæssige bestemmelser kan være nødvendigt med yderligere regionale betalingsorganer.

3. Med henblik på artikel 63, stk. 5 og 6, i finansforordningen udarbejder den person, der er ansvarlig for det godkendte betalingsorgan, senest den 15. februar i året efter det pågældende regnskabsår for landbruget (»regnskabsår«), følgende, som sendes til Kommissionen:

- a) årsregnskaberne for de udgifter, der er afholdt til udførelsen af de opgaver, der er overdraget til dette godkendte betalingsorgan, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a), ledsaget af de oplysninger, der er nødvendige for afslutningen i henhold til nærværende forordnings artikel 53
- b) den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1, i nærværende forordning og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, og som viser, at udgifterne er afholdt i henhold til nærværende forordnings artikel 37

- c) en årlig oversigt over de endelige revisionsberetninger og de udførte kontroller, en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i forvaltningssystemerne, samt de korrigerende aktioner, der er truffet eller planlagt, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra b)
- d) en forvaltningserklæring, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, som viser:
 - i) at oplysningerne er korrekt præsenteret, fuldstændige og nøjagtige, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, litra a)
 - ii) de etablerede forvaltningssystemers korrekte funktion, med undtagelse af den kompetente myndighed, jf. denne forordnings artikel 8, koordineringsorganet, jf. denne forordnings artikel 10, og certificeringsorganet, jf. denne forordnings artikel 12, og sikrer, at udgifterne er afholdt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 37, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, litra b) og c).

Den frist, der i dette stykkes første afsnit er fastsat til den 15. februar, kan undtagelsesvis forlænges af Kommissionen til den 1. marts efter meddelelse fra den berørte medlemsstat, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 7, andet afsnit.

4. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere et eller flere af minimumsbetingelserne for godkendelse som omhandlet i stk. 2, første afsnit, trækker den berørte medlemsstat på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen sin godkendelse af dette betalingsorgan tilbage, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne ændringer inden for en frist, der fastsættes af denne medlemsstats kompetente myndighed under hensyntagen til problemets alvor.

5. Betalingsorganerne forvalter og sikrer kontrol af de transaktioner, der har forbindelse med offentlig intervention, og som de er ansvarlige for, og de bevarer det overordnede ansvar på dette område.

Hvis støtten ydes gennem et finansieringsinstrument, som gennemføres af EIB eller en anden international finansiel institution, som en medlemsstat er aktionær i, forlader betalingsorganet sig på en kontrolrapport, som understøtter de indgivne betalingsanmodninger. Disse institutioner forelægger medlemsstaterne kontrolrapporten.

6. Med henblik på artikel 33 forelægges senest den 30. juni 2030, jf. nærværende artikels stk. 3 og artikel 10, stk. 3, en supplerende præstationsrapport for udgifter under ELFUL for perioden frem til den 31. december 2029.

Artikel 10

Koordineringsorganer

1. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan i en medlemsstat, udpeger den pågældende medlemsstat et offentligt koordineringsorgan, som den pålægger følgende opgaver:

- a) at indsamle de oplysninger, der skal forelægges Kommissionen, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen
- b) at forelægge Kommissionen den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1, i denne forordning og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115
- c) at træffe eller koordinere aktioner for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art og underrette Kommissionen om enhver opfølgning
- d) at fremme og, hvor det er muligt, sikre harmoniseret anvendelse af EU-reglerne.

2. Koordineringsorganet skal med henblik på behandling af de oplysninger af finansiel art, der er omhandlet i stk. 1, litra a), være specielt godkendt af medlemsstaten.

3. Den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), skal være omfattet af den udtalelse, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, og den skal fremsendes til Kommissionen sammen med en forvaltningserklæring, som vedrører udarbejdelsen af hele rapporten.

Artikel 11

Kommissionens beføjelser vedrørende betalingsorganer og koordineringsorganer

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 for at sikre, at betalingsorganerne og koordineringsorganerne som omhandlet i artikel 9 og 10 fungerer forsvarligt, med henblik på at supplere denne forordning med regler om:

- a) minimumsbetingelserne for godkendelse af betalingsorganer som omhandlet i artikel 9, stk. 2, første afsnit, og for udpegelse og godkendelse af koordineringsorganer som omhandlet i artikel 10
- b) betalingsorganernes forpligtelser, hvad angår offentlig intervention, samt reglerne for indholdet af deres forvaltnings- og kontrolansvar.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af betalingsorganers godkendelse og for udpegelse og udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af koordinationsorganers godkendelse samt procedurerne for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer
- b) ordningerne og procedurerne for den kontrol, der ligger til grund for betalingsorganernes forvaltningserklæring som omhandlet i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra d), samt dennes struktur og format
- c) koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Artikel 12

Certificeringsorganer

1. Certificeringsorganet skal være et offentligt eller privat revisionsorgan, som udpeges af medlemsstaten for en periode på mindst tre år, jf. dog national ret. Hvis det er et privat revisionsorgan, og den gældende EU-ret eller den nationale ret kræver det, udvælges organet af medlemsstaten ved en offentlig udbudsprocedure.

En medlemsstat, der udpeger mere end ét certificeringsorgan, kan udpege et offentligt certificeringsorgan på nationalt plan til at være ansvarlig for koordinering.

2. Med henblik på finansforordningens artikel 63, stk. 7, første afsnit, afgiver certificeringsorganet en udtalelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, og hvoraf det fremgår om:

- a) regnskaberne giver et retvisende billede
- b) det forvaltningssystem, som medlemsstaterne har indført, fungerer korrekt, navnlig:
 - i) de forvaltningsorganer, der er omhandlet i artikel 9 og 10 i denne forordning og artikel 123 i forordning (EU) 2021/2115
 - ii) de grundlæggende EU-krav
 - iii) det rapporteringssystem, der er indført med henblik på den årlige præstationsrapport, jf. artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115
- c) præstationsrapporteringen om outputindikatorerne med henblik på den årlige præstationsafstemning, jf. denne forordnings artikel 54, og præstationsrapporteringen om resultatindikatorerne med henblik på den flerårige præstationsovervågning, jf. artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115, er korrekt og viser, at artikel 37 i nærværende forordning overholdes

- d) udgifterne til foranstaltningerne i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 ⁽²⁹⁾, hvortil der er søgt om godtgørelse fra Kommissionen, er lovlige og formelt rigtige.

Det skal ligeledes fremgå af denne udtalelse, om undersøgelsen har rejst tvivl om de påstande, der er fremsat i forvaltningserklæringen som omhandlet i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra d). Undersøgelsen skal også omfatte en analyse af arten og omfanget af de fejl og svagheder, der er konstateret i forvaltningssystemerne i forbindelse med revision og kontrol, samt de korrigerende aktioner, der er truffet eller planlagt af betalingsorganet, jf. finansforordningens artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra c).

Hvis støtten ydes gennem et finansieringsinstrument, som gennemføres af EIB eller en anden international finansiel institution, som en medlemsstat er aktionær i, forlader certificeringsorganet sig på den årlige revisionsberetning, som disse institutioners eksterne revisorer har udarbejdet. Disse institutioner forelægger medlemsstaterne den årlige revisionsberetning.

3. Certificeringsorganet skal råde over den fornødne tekniske ekspertise og have kendskab til den fælles landbrugspolitik. Det fungerer uafhængigt af både det pågældende betalingsorgan og koordineringsorgan og den kompetente myndighed, som har godkendt dette betalingsorgan og de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen og overvågningen af den fælles landbrugspolitik.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om certificeringsorganernes funktion, herunder den kontrol, der skal foretages, og de organer, der skal kontrolleres, og om de attester og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer.

Ved disse gennemførelsesretsakter fastsættes der ligeledes bestemmelser om:

- a) de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis
- b) de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne skal bruge under hensyn til internationale revisionsstandarder for at afgive deres udtalelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Artikel 13

Udveksling af bedste praksis

Kommissionen fremmer udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, navnlig hvad angår arbejdet i forvaltningsorganerne i henhold til dette kapitel.

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 af 22. oktober 2014 om oplysningskampagner og salgsmæssig støtte for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 56).

AFSNIT III

FINANSIEL FORVALTNING AF EGFL OG ELFUL

KAPITEL I

EGFL

Afdeling 1

Budgetdisciplin

Artikel 14

Budgetloft

1. Det årlige loft over udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i forordning (EU, Euratom) 2020/2093.
2. Hvis det i EU-retten er fastsat, at der skal trækkes beløb fra eller lægges beløb til de i stk. 1 omhandlede beløb, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter uden anvendelse af proceduren i artikel 103 med henblik på at fastsætte den nettosaldo, der er til rådighed til dækning af EGFL-udgifterne, på grundlag af de i EU-retten omhandlede data.

Artikel 15

Overholdelse af loftet

1. Hvis der i EU-retten er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft, og, hvis artikel 39-42 finder anvendelse, med de fornødne justeringer.
2. Medlemsstaternes tildelinger til interventioner med direkte betalinger som omhandlet i artikel 87 i forordning (EU) 2021/2115 korrigeret med de tilpasninger, der er fastsat i artikel 17 i nærværende forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro med henblik på nærværende artikels stk. 1.

Artikel 16

Landbrugsreserve

1. Der oprettes ved begyndelsen af hvert år under EGFL en EU-landbrugsreserve («reserven») med det formål at yde yderligere støtte til landbrugssektoren til markedsforvaltning eller -stabilisering og til hurtigt at reagere i tilfælde af kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen.

Bevillingerne til reserven opføres direkte på EU-budgettet. Midlerne fra reserven stilles i det regnskabsår eller de år, hvor der er behov for yderligere støtte, til rådighed for følgende foranstaltninger:

- a) foranstaltninger til stabilisering af landbrugsmarkeder i henhold til artikel 8-21 i forordning (EU) nr. 1308/2013
- b) ekstraordinære foranstaltninger i henhold til artikel 219, 220 og 221 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Reserven udgør 450 mio. EUR i løbende priser i begyndelsen af hvert år i perioden 2023-2027, for så vidt der ikke fastsættes et højere beløb i EU-budgettet. Kommissionen kan under hensyntagen til de disponible bevillinger under EGFL-underloftet i løbet af året justere reservens størrelse, hvis det er hensigtsmæssigt i lyset af markedsudviklingen eller -perspektiverne i det pågældende eller det efterfølgende år.

Hvis disse disponible bevillinger ikke er tilstrækkelige, kan der i henhold til denne forordnings artikel 17 som en sidste udvej tages finansiel disciplin i anvendelse for at finansiere reserven op til det startbeløb, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit.

Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, fremføres bevillinger til reserven, som der ikke er indgået forpligtelser for, til finansiering af reserven i de følgende budgetår indtil 2027.

Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, fremføres desuden det samlede uudnyttede beløb i reserven til kriser i landbrugssektoren, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1306/2013, som er til rådighed ved udgangen af 2022, til 2023, uden at beløbet fuldt ud tilbageføres til de budgetposter, som dækker de aktioner, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), og det stilles i det omfang, dette er nødvendigt, til rådighed til finansiering af den reserve, der er oprettet ved nærværende artikel, under hensyntagen til de disponible bevillinger under EGFL-underloftet. Hvis der fortsat er bevillinger til rådighed i reserven til kriser i landbrugssektoren efter finansiering af den reserve, der er oprettet ved nærværende artikel, tilbageføres disse til de budgetposter, der dækker de i nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), omhandlede aktioner.

Artikel 17

Finansiel disciplin

1. Kommissionen fastsætter en tilpasningssats for de interventioner med direkte betalinger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), og for Unionens finansielle bidrag til direkte betalinger efter kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013 til de særlige foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra e), («tilpasningssatsen»), når prognoserne for finansieringen af de interventioner og foranstaltninger, der finansieres under det pågældende underloft for et givet budgetår, viser, at gældende årlige lofter vil blive overskredet.

Tilpasningssatsen finder anvendelse på betalinger, der skal ydes til landbrugere for de i dette stykkes første afsnit omhandlede interventioner og særlige foranstaltninger, og som overstiger 2 000 EUR for det tilsvarende kalenderår. Med henblik på dette afsnit finder artikel 17, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 anvendelse med de fornødne ændringer.

Kommissionen vedtager senest den 30. juni i det kalenderår, som tilpasningssatsen finder anvendelse på, gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af tilpasningssatsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

2. Indtil den 1. december i det kalenderår, som tilpasningssatsen finder anvendelse på, kan Kommissionen på grundlag af nye oplysninger vedtage gennemførelsesretsakter om tilpasning af den efter denne artikels stk. 1 fastsatte tilpasningssats. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

3. Hvis der anvendes finansiel disciplin, anvendes de bevillinger, der fremføres i henhold til finansforordningens artikel 12, stk. 2, litra d), til finansiering af udgifter, der afholdes i henhold til nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), i det omfang, det er nødvendigt for at undgå gentagen anvendelse af finansiel disciplin.

Hvis de bevillinger, der skal fremføres i overensstemmelse med første afsnit, fortsat er disponible, og det samlede beløb for disse bevillinger, som kan godtgøres, udgør mindst 0,2 % af det årlige loft for udgifterne under EGFL, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, hvori den for hver medlemsstat fastsætter beløbet for de bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, og som skal godtgøres de endelige støttemodtagere. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

4. Medlemsstaterne godtgør de endelige støttemodtagere de beløb, som Kommissionen fastsætter i henhold til stk. 3, andet afsnit, i overensstemmelse med objektive og ikkeforskelsbehandlende kriterier. Medlemsstaterne kan anvende en minimumstærskel for de beløb, der godtgøres hver endelig støttemodtager. Denne godtgørelse finder kun anvendelse for endelige støttemodtagere i de medlemsstater, hvor der er anvendt finansiel disciplin i det foregående regnskabsår.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, som er nødvendige for at sikre en sammenhængende anvendelse af den finansielle disciplin i medlemsstaterne, og supplere denne forordning med regler for beregningen af den finansielle disciplin, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugerne.

Artikel 18

Proceduren vedrørende budgetdisciplin

1. Hvis det ved udarbejdelsen af forslaget til budget for budgetår N viser sig, at der er risiko for, at det i denne forordnings artikel 14 omhandlede beløb for budgetår N bliver overskredet, forelægger Kommissionen forslag til de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af dette beløb. Disse foranstaltninger skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 2, i TEUF, eller af Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 3, i TEUF.

2. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at det i denne forordnings artikel 14 omhandlede beløb vil blive overskredet, og at den ikke vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afhjælpe situationen, foreslå andre foranstaltninger til at sikre, at beløbet overholdes. Disse foranstaltninger skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 2, i TEUF, eller af Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 3, i TEUF.

3. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelse ved slutningen af budgetår N overstiger eller forventes at overstige det i artikel 14 omhandlede beløb, skal Kommissionen:

- a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata inden for rammerne af det disponible budget og vedtage gennemførelsesretsakter, der midlertidigt fastsætter beløbet for betalingerne for den pågældende måned
- b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i budgetår N + 1, fastslå deres situation med hensyn til EU-finansiering for budgetåret N
- c) vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge det samlede beløb for EU-finansiering fordelt på de enkelte medlemsstater på grundlag af en fælles EU-finansieringssats inden for rammerne af det beløb, der var til rådighed til de månedlige betalinger
- d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i budgetår N + 1, foretage eventuelle godtgørelser til fordel for medlemsstaterne.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) og c), vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Artikel 19

Varslings- og overvågningssystemet

For at sikre at det i artikel 14 omhandlede budgetloft ikke overskrides, etablerer Kommissionen et system for månedlig varsling og overvågning af udgifterne under EGFL.

I begyndelsen af hvert budgetår fastlægger Kommissionen med henblik herpå månedlige udgiftsprofiler, der, hvis det er relevant, er baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende budgetår.

Afdeling 2

Finansiering af udgifter

Artikel 20

Månedlige betalinger

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 5, stk. 2, omhandlede udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.
2. Indtil Kommissionen overfører de månedlige betalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed i overensstemmelse med de godkendte betalingsorganers behov.

Artikel 21

Procedure for månedlige betalinger

1. Med forbehold af artikel 53, 54 og 55 foretager Kommissionen de månedlige betalinger til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåned.
2. De månedlige betalinger foretages til hver medlemsstat senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvori udgifterne er afholdt, idet der tages højde for nedsættelser eller suspensioner i henhold til artikel 39-42 eller eventuelle andre korrektioner. Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, behandles som udgifter afholdt i oktober måned. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, behandles som udgifter afholdt i november måned.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de månedlige betalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er forelagt i henhold til artikel 90, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 103.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af supplerende betalinger eller nedsættelser til justering af de betalinger, der er foretaget i henhold til stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 103.
5. Hvis medlemsstaterne overskrider de finansielle lofter, underrettes de straks herom af Kommissionen.

Artikel 22

Administrations- og personaleomkostninger

Udgifter i forbindelse med administrations- og personaleomkostninger, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, må ikke finansieres af EGFL.

Artikel 23

Udgifter til offentlig intervention

1. Hvis der ikke inden for rammerne af den fælles markedsordning er fastlagt et beløb pr. enhed for en offentlig intervention, finansierer EGFL den pågældende foranstaltning på grundlag af faste ensartede beløb, navnlig for så vidt angår midler fra medlemsstaterne, der anvendes til opkøb af produkter, til materielle operationer i forbindelse med oplagring og, hvis relevant, til forarbejdning af offentlige interventionsprodukter, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om:

- a) de typer foranstaltninger, som er berettigede til EU-finansiering, og betingelserne for godtgørelse
- b) betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoderne på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, af faste satser, som Kommissionen har fastsat, eller af de faste eller ikkefaste beløb, der er fastsat i landbrugslovgivningen vedrørende specifikke sektorer
- c) værdiansættelsen af operationer i forbindelse med offentlig intervention, de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter omfattet af den offentlige intervention, og fastsættelsen af de beløb, der skal finansieres.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de beløb, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Artikel 24

Erhvervelse af satellitdata

Listen over satellitdata, der er nødvendige for det arealovervågningssystem, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra c), skal godkendes af Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med de specifikationer, som hver enkelt medlemsstat har udarbejdet.

I overensstemmelse med artikel 7, litra b), sender Kommissionen disse satellitdatagratis til de myndigheder, der er ansvarlige for arealovervågningssystemet, eller til tjenesteleverandører, som disse myndigheder har bemyndiget til at repræsentere dem.

Kommissionen forbliver ejer af satellitdataene.

Kommissionen kan lade specialiserede organer udføre opgaver, der vedrører de teknikker eller arbejdsmetoder, der anvendes i forbindelse med det i artikel 66, stk. 1, litra c), omhandlede arealovervågningssystem.

Artikel 25

Overvågning af landbrugsressourcer

1. De aktioner, der finansieres i henhold til artikel 7, litra c), skal sigte mod at give Kommissionen midler til at:

- a) forvalte Unionens landbrugsmarkeder i en global sammenhæng
- b) sørge for agroøkonomisk overvågning og miljø- og klimaovervågning af landbrugsjordens arealanvendelse og ændringer i arealanvendelsen, herunder skovlandbrug, og overvågning af jordbundens, afgrødernes, landbrugslandskabets og landbrugsjordens tilstand, således at der kan opstilles prognoser, særlig over udbyttet og landbrugsproduktionen og ekstraordinære omstændigheders indvirkning på landbruget, og muliggøre at der foretages en vurdering af landbrugssystemernes modstandsdygtighed og fremskridt hen imod opfyldelse af de relevante af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling
- c) dele adgangen til de i litra b) omhandlede prognoser i en international kontekst, f.eks. de initiativer, der koordineres af De Forenede Nationers organisationer, herunder udarbejdelsen af drivhusgasopgørelser inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, eller andre internationale organer
- d) bidrage til specifikke foranstaltninger, der øger åbenheden på verdensmarkederne, under hensyntagen til Unionens målsætninger og forpligtelser
- e) sikre teknologisk opfølgning i forbindelse med det agrometeorologiske system.

2. Kommissionen finansierer i henhold til artikel 7, litra c), aktioner vedrørende:

- a) indsamling eller køb af de data, der er nødvendige for at gennemføre og overvåge den fælles landbrugspolitik, herunder satellitdata, geospatiale data og meteorologiske data
- b) oprettelse af en infrastruktur for rumlige data og et websted

- c) gennemførelse af specifikke undersøgelser af klimatiske forhold
- d) telemåling som hjælpemiddel til overvågning af ændringer i arealanvendelsen og jordens sundhedstilstand, og
- e) opdatering af agrometeorologiske og økonometriske modeller.

Disse aktioner gennemføres om nødvendigt i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur, Det Fælles Forskningscenter, nationale laboratorier og organer eller sammen med den private sektor.

Artikel 26

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende artikel 24 og 25

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

- a) regler vedrørende finansieringen i henhold til artikel 7, litra b) og c)
- b) proceduren for gennemførelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24 og 25, således at de fastsatte målsætninger realiseres
- c) den retlige ramme for erhvervelse, forbedring og brug af satellitdata og meteorologiske data samt de gældende frister.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

KAPITEL II

ELFUL

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser vedrørende ELFUL

Artikel 27

Bestemmelser, der gælder for alle betalinger

1. Kommissionens betalinger af det ELFUL-bidrag, der er omhandlet i artikel 6, må ikke overskride budgetforpligtelserne.

Disse betalinger tilskrives den tidligst åbne budgetforpligtelse, jf. dog artikel 34, stk. 1.

2. Finansforordningens artikel 110 finder anvendelse.

Afdeling 2

ELFUL-finansiering inden for rammerne af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik

Artikel 28

ELFUL's finansielle bidrag

ELFUL's finansielle bidrag til udgifter, der afholdes inden for rammerne af de strategiske planer, fastsættes for hver enkelt strategisk plan under overholdelse af de lofter, der er fastsat i EU-retten for ELFUL-støtte til interventioner under en strategisk plan.

*Artikel 29***Budgetforpligtelser**

1. Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af en strategisk plan udgør en finansieringsafgørelse, jf. finansforordningens artikel 110, stk. 1, og når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand. Det årlige bidrag fastsættes i denne gennemførelsesafgørelse.
2. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hver enkelt strategisk plan indgås i årlige trancher i perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027. Uanset finansforordningens artikel 111, stk. 2, følger budgetforpligtelserne for den første tranche for hver strategisk plan, efter at Kommissionen godkender denne strategiske plan og meddelelser den berørte medlemsstat herom. Budgetforpligtelserne for de efterfølgende trancher indgås af Kommissionen inden den 1. maj hvert år på grundlag af den gennemførelsesafgørelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, undtagen hvis finansforordningens artikel 16 finder anvendelse.

*Afdeling 3***Det finansielle bidrag til interventioner til landdistriktsudvikling***Artikel 30***Bestemmelser vedrørende betalinger til interventioner til landdistriktsudvikling**

1. De bevillinger, der er nødvendige til finansiering af de udgifter, der er omhandlet i artikel 6, stilles til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af en saldo som beskrevet i denne afdeling.
2. Forfinansieringen og de mellemliggende betalinger må tilsammen ikke overstige 95 % af ELFUL's bidrag til hver enkelt strategisk plan.

Når loftet på 95 % er nået, fortsætter medlemsstaterne med at sende betalingsanmodninger til Kommissionen.

*Artikel 31***Forfinansieringsordninger**

1. Efter Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den strategiske plan udbetaler Kommissionen et første forfinansieringsbeløb for hele den strategiske plans løbetid til medlemsstaten. Dette første forfinansieringsbeløb betales i trancher på følgende måde:
 - a) I 2023: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid
 - b) I 2024: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid
 - c) I 2025: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid.

Hvis en strategisk plan godkendes i 2024 eller senere, udbetales trancherne fra de foregående år, så snart planen er godkendt.

2. Hele det beløb, der udbetales i form af forfinansiering, skal betales tilbage til Kommissionen, hvis der ikke er afholdt udgifter, og der ikke er sendt en anmeldelse af udgifter til den strategiske plan inden for 24 måneder efter den dato, hvor Kommissionen har betalt den første tranche af forfinansieringen. Dette forfinansieringsbeløb modregnes de tidligst anmeldte udgifter til den strategiske plan.

3. Der udbetales eller inddrives ikke flere forfinansieringsbeløb, hvis der er foretaget en overførsel til eller fra ELFUL i henhold til artikel 103 i forordning (EU) 2021/2115.
4. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til den pågældende strategiske plan og trækkes fra de offentlige udgifter, der er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.
5. Det samlede forfinansieringsbeløb afsluttes i overensstemmelse med proceduren i artikel 53, inden den strategiske plan afsluttes.

Artikel 32

Mellemliggende betalinger

1. Der foretages mellemliggende betalinger for hver enkelt strategisk plan. De beregnes ved at anvende bidragssatsen, jf. artikel 91 i forordning (EU) 2021/2115, på den offentlige udgift, der er afholdt for hver enkelt interventionstype, undtagen betalinger fra supplerende national finansiering, jf. artikel 115, stk. 5, i nævnte forordning.

De mellemliggende betalinger omfatter også de beløb, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115.

2. Forudsat at der er budgetmidler til rådighed, foretager Kommissionen under hensyntagen til nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 39-42 de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer til gennemførelsen af de strategiske planer.
3. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i henhold til artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1060, skal udgiftsanmeldelsen vise det samlede beløb, som forvaltningsmyndigheden har udbetalt til slutmodtagerne eller, for garantiers vedkommende, afsat til garantiaftaler, jf. artikel 80, stk. 5, første afsnit, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2115.
4. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i henhold til artikel 59, stk. 2, i forordning (EU) 2021/1060, indgives udgiftsanmeldelsen med en angivelse af udgifterne til de finansielle instrumenter på følgende betingelser:
 - a) det beløb, der er angivet i den første udgiftsanmeldelse, skal allerede være udbetalt til det finansielle instrument og kan udgøre op til 30 % af de samlede støtteberettigede offentlige udgifter, som der er indgået forpligtelse for til det finansielle instrument i henhold til den relevante finansieringsaftale
 - b) det beløb, der angives i den efterfølgende udgiftsanmeldelse, som indgives i støtteberettigelsesperioden som defineret i artikel 86, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115, skal omfatte de støtteberettigede udgifter, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 80, stk. 5.
5. Beløb, der udbetales i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, litra a), betragtes som forskud med henblik på artikel 37, stk. 2. Det beløb, der angives i den første udgiftsanmeldelse, jf. nærværende artikels stk. 4, litra a), skal være afsluttet i Kommissionens regnskab, senest i forbindelse med årsregnskabet for den relevante strategiske plans sidste gennemførelsesår.
6. Kommissionen foretager hver mellemliggende betaling på betingelse af, at følgende krav er overholdt:
 - a) der er fremsendt en udgiftsanmeldelse til Kommissionen, jf. artikel 90, stk. 1, litra c), som er underskrevet af det godkendte betalingsorgan
 - b) det samlede ELFUL-bidrag til hver type intervention for hele den periode, som den pågældende strategiske plan dækker, er ikke overskredet
 - c) de dokumenter, der skal forelægges i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, er fremsendt til Kommissionen.

7. Kommissionen underretter straks det godkendte betalingsorgan eller koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, hvis et af kravene i stk. 6 ikke er opfyldt. Hvis et af kravene i stk. 6, litra a) eller c), ikke er opfyldt, kan udgiftsanmeldelsen ikke antages.

8. Uden at det indskrænker anvendelsen af artikel 53, 54 og 55, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger inden for 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de krav, der er fastsat i denne artikels stk. 6.

9. De godkendte betalingsorganer udfærdiger og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende de strategiske planer til Kommissionen enten direkte eller via koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, inden for frister, der fastsættes af Kommissionen. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter disse frister. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, som betalingsorganerne har afholdt i hver af de pågældende perioder mellem fremsendelsen af udgiftsanmeldelserne. De omfatter også de beløb, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115. Hvis den udgift, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 86, stk. 3, dog ikke kan anmeldes til Kommissionen i den periode, den vedrører, fordi en ændring af den strategiske plan endnu ikke er blevet godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 119, stk. 10, kan denne udgift anmeldes i efterfølgende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober og frem, tages i betragtning over det følgende års budget.

10. I tilfælde, hvor den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede kræver yderligere kontrol på grund af manglende eller uklare oplysninger eller som følge af uenighed, divergerende fortolkninger eller andre uoverensstemmelser vedrørende en udgiftsanmeldelse for en referenceperiode, som navnlig skyldes manglende indsendelse af de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) 2021/2115 og de kommissionsretsakter, der er vedtaget i medfør af nævnte forordning, skal den berørte medlemsstat efter anmodning fra den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede indgive yderligere oplysninger inden for en frist, som fastsættes i nævnte anmodning under hensyn til problemets alvor.

Den frist, der i stk. 8 er fastsat for mellemliggende betalinger, kan afbrydes for hele eller en del af det beløb, som der anmodes om betaling af, i højst seks måneder fra den dato, hvor anmodningen om oplysninger sendes, indtil de oplysninger, der er anmodet om, er modtaget og anset for tilfredsstillende. Medlemsstaten kan gå med til at forlænge afbrydelsesperioden med yderligere tre måneder.

Hvis den berørte medlemsstat undlader at besvare anmodningen om yderligere oplysninger inden for den frist, som er fastsat i anmodningen, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller tyder på, at der er tale om manglende overholdelse af de gældende regler eller om misbrug af Unionens fonde, kan Kommissionen suspendere eller nedsætte betalingerne i henhold til artikel 39-42.

Artikel 33

Betaling af saldoen og afslutning af de strategiske planers interventioner til landdistriktsudvikling

1. Efter modtagelsen af den sidste årlige præstationsrapport om gennemførelsen af en strategisk plan betaler Kommissionen saldoen med forbehold af disponible budgetmidler på grundlag af den gældende finansieringsplan for de forskellige typer ELFUL-interventioner, årsregnskaberne for den relevante strategiske plans sidste gennemførelsesår og de dertil knyttede afgørelser om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest seks måneder efter den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som fastsat i artikel 86, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 og skal dække de udgifter, der er afholdt af betalingsorganet indtil den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse.

2. Saldoen betales senest seks måneder efter den dato, hvor Kommissionen har anset de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, for antagelige, og det sidste årsregnskab er blevet afsluttet. Med forbehold af artikel 34, stk. 5, frigør Kommissionen de resterende beløb, som der stadig er indgået forpligtelser for efter betalingen af saldoen, inden for en frist på seks måneder.

3. Hvis Kommissionen ikke inden den frist, der er fastsat i denne artikels stk. 1, har modtaget den sidste årlige præstationsrapport og de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for den strategiske plans sidste gennemførelsesår, frigøres saldoen automatisk i henhold til artikel 34.

Artikel 34

Automatisk frigørelse i forbindelse med strategiske planer

1. Kommissionen frigør automatisk den del af budgetforpligtelsen til interventioner til landdistriktsudvikling i en strategisk plan, som ikke er anvendt til betaling af forfinansiering eller til at foretage mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt en udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de krav, der er fastsat i artikel 32, stk. 6, litra a) og c).

2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 86, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115, og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest seks måneder efter denne dato, frigøres automatisk.

3. Har en retlig procedure eller administrativ prøvelse opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår det beløb, der vedrører de pågældende operationer, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, på betingelse af at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. januar i år $N + 3$.

4. Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

- a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år $N + 2$
- b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af force majeure, der i alvorlig grad berører gennemførelsen af den strategiske plan. De nationale myndigheder, der påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af interventionerne til landdistriktsudvikling i den strategiske plan.

Medlemsstaten sender senest den 31. januar hvert år Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der henvises til i første afsnit, vedrørende de beløb, der er anmeldt inden udgangen af det foregående år.

5. Kommissionen underretter medlemsstaten i god tid i forvejen, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Kommissionen underretter den om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra datoen for deres modtagelse af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter udløbet af den sidste frist, jf. stk. 1, 2 og 3.

6. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's bidrag til den pågældende strategiske plan for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Den berørte medlemsstat udarbejder en revideret finansieringsplan som skal godkendes af Kommissionen, hvori den fordeler støttenedsettelsen på de forskellige typer interventioner. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt interventionstype.

KAPITEL III

Fælles bestemmelser

Artikel 35

Regnskabsår for landbruget

Med forbehold af de særlige bestemmelser om anmeldelse af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention, der fastlægges af Kommissionen i medfør af artikel 47, stk. 2, første afsnit, litra a), omfatter regnskabsåret betalte udgifter og indkomne indtægter, der er opført på EGFL og ELFUL's budgetter af betalingsorganerne for regnskabsåret N, der begynder den 16. oktober i år N – 1 og slutter den 15. oktober i år N.

Artikel 36

Ingen dobbeltfinansiering

Medlemsstaterne sikrer, at udgifter, der finansieres inden for rammerne af EGFL eller ELFUL, ikke er genstand for anden finansiering fra EU-budgettet.

Inden for rammerne af ELFUL kan en operation kun modtage forskellige former for støtte fra den strategiske plan og fra andre fonde som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1060 eller fra andre EU-instrumenter, hvis det samlede kumulerede støttebeløb, der tildeles i henhold til de forskellige former for støtte, ikke overstiger den højeste støtteintensitet eller det største støttebeløb gældende for den pågældende interventionstype, jf. afsnit III i forordning (EU) 2021/2115. I sådanne tilfælde anmelder medlemsstaterne ikke de samme udgifter til Kommissionen for støtte:

- a) fra en anden fond som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1060 eller fra et andet EU-instrument, eller
- b) fra samme strategiske plan.

Det udgiftsbeløb, der skal angives i en udgiftsanmeldelse, kan beregnes pro rata i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

Artikel 37

Støtteberettigelse af udgifter afholdt af betalingsorganerne

1. De udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, kan kun finansieres af Unionen, hvis de er afholdt af godkendte betalingsorganer, og hvis:

- a) de er afholdt i overensstemmelse med de gældende EU-regler, eller
- b) for så vidt angår de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115:
 - i) de modsvarer af tilsvarende rapporteret output, og
 - ii) de er afholdt i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer, som dog ikke omfatter de støtteberettigelsesbetingelser, der gælder for individuelle støttemodtagere, og som er fastsat i den relevante strategiske plan.

2. Stk. 1, litra b), nr. i), finder ikke anvendelse på forskud, der er udbetalt til støttemodtagere i forbindelse med de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115.

*Artikel 38***Overholdelse af betalingsfrister**

1. Hvis der er fastsat betalingsfrister i EU-retten, medfører enhver betaling, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige betalingsdato eller efter den senest mulige betalingsdato, at betalingerne ikke er berettigede til EU-finansiering.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om de omstændigheder og betingelser, hvorpå de betalinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, kan anses for støtteberettigede under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

*Artikel 39***Nedsættelse af månedlige og mellemliggende betalinger**

1. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de oplysninger, erklæringer og dokumenter, der er omhandlet i artikel 90, kan fastslå, at de finansieringslofter, der er fastsat i EU-retten, er blevet overskredet, nedsætter Kommissionen de månedlige eller mellemliggende betalinger til den berørte medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller i inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.
2. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de oplysninger, erklæringer og dokumenter, der er omhandlet i artikel 90, kan fastslå, at betalingsfristerne som omhandlet i artikel 38 ikke er overholdt, underretter den den berørte medlemsstat herom og giver den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage. Hvis medlemsstaten ikke fremsætter sine bemærkninger inden for nævnte frist, eller hvis Kommissionen har konkluderet, at det fremlagte svar er åbenlyst utilstrækkeligt, kan Kommissionen nedsætte de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.
3. Nedsættelser i henhold til denne artikel berører ikke anvendelsen af artikel 53.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler om proceduren for og de praktiske ordninger, der skal sikre den korrekte funktion af mekanismen i artikel 38. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*Artikel 40***Suspension af betalinger i forbindelse med den årlige regnskabsafslutning**

1. Hvis medlemsstaterne ikke forelægger de dokumenter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, inden udløbet af fristen i artikel 9, stk. 3, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere det samlede beløb for de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3. Kommissionen godtgør de suspenderede beløb, når den modtager de manglende dokumenter fra den berørte medlemsstat, forudsat at datoen for modtagelse ikke er senere end seks måneder efter den berørte frist.

Udgiftsanmeldelser vedrørende de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32, antages ikke, jf. nævnte artikels stk. 7.

2. Hvis Kommissionen inden for rammerne af den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54, konstaterer, at forskellen mellem de udgifter, der er anmeldt, og det beløb, der svarer til det relevante rapporterede output, er mere end 50 %, og medlemsstaten ikke kan forelægge behørigt begrundede årsager dertil, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.

Suspensionen finder anvendelse på de relevante udgifter til de interventioner, der er omfattet af den nedsættelse, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, og det beløb, der skal suspenderes, må ikke overstige den procentsats, der svarer til nedsættelsen i henhold til artikel 54, stk. 2. Kommissionen godtgør medlemsstaterne de suspenderede beløb eller nedsætter dem permanent senest ved den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 54, for det år, for hvilket betalingerne blev suspenderet. Hvis medlemsstaterne påviser, at der er truffet de nødvendige korrigerende aktioner, kan Kommissionen dog ophæve suspensionen tidligere i en særskilt gennemførelsesretsakt.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om suspensionssatsen for betalinger.

4. Gennemførelsesretsakterne, jf. denne artikels stk. 1 og 2, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og stk. 2, første afsnit, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt og giver medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

5. Gennemførelsesretsakterne om fastsættelse af de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32, skal tage hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af nærværende artikel.

Artikel 41

Suspension af betalinger i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning

1. Hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 135, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2115 anmoder den berørte medlemsstat om at forelægge en handlingsplan, udarbejder denne medlemsstat i samråd med Kommissionen en sådan handlingsplan. Denne handlingsplan skal omfatte de planlagte afhjælpende aktioner og klare fremskridtsindikatorer sammen med den tidsplan, inden for hvilken der skal opnås fremskridt. Denne tidsplan kan løbe over mere end ét regnskabsår.

Den berørte medlemsstat svarer inden for en frist på to måneder efter Kommissionens anmodning om en handlingsplan.

Inden for to måneder efter modtagelsen af handlingsplanen fra den berørte medlemsstat underretter Kommissionen, hvis det er relevant, skriftligt medlemsstaten om sine indvendinger mod den forelagte handlingsplan og anmoder om, at den ændres. Den berørte medlemsstat overholder handlingsplanen som godkendt af Kommissionen og overholder den forventede tidsplan for dens gennemførelse.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler om handlingsplanernes struktur og proceduren for opstilling af handlingsplanerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

2. Hvis en medlemsstat ikke forelægger eller gennemfører den handlingsplan, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller hvis handlingsplanen er åbenlyst utilstrækkelig til at afhjælpe situationen, eller hvis den ikke er blevet ændret i overensstemmelse med Kommissionens skriftlige anmodning, jf. nævnte stykke, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.

Uanset dette stykkes første afsnit må Kommissionens anmodning om en handlingsplan for regnskabsåret 2025 ikke føre til suspension af betalinger før præstationsgennemgangen for regnskabsåret 2026, jf. artikel 135, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115.

Suspensionen af betalinger omhandlet i første afsnit finder anvendelse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet på de relevante udgifter vedrørende interventioner, som skulle være omfattet af handlingsplanen.

Kommissionen godtgør de suspenderede beløb, når tilfredsstillende fremskridt hen imod målene er opnået på grundlag af præstationsgennemgangen, jf. artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, eller på grundlag af den berørte medlemsstats frivillige meddelelse i løbet af regnskabsåret om forløbet af handlingsplanen og af de korrigerende foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe manglerne.

Hvis der ikke er rettet op på situationen inden udgangen af den 12. måned efter suspensionen af betalinger, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at nedsætte det suspenderede beløb endeligt for den berørte medlemsstat.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykke, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager sådanne gennemførelsesretsakter, underretter Kommissionen den berørte medlemsstat om sin hensigt og anmoder medlemsstaten om at svare inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om suspensionssatsen for og varigheden af suspensionen af betalinger samt betingelserne for godtgørelse eller nedsættelse af disse beløb i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning.

Artikel 42

Suspension af betalinger som følge af mangler i forvaltningssystemerne

1. I tilfælde af alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion anmoder Kommissionen om nødvendigt den berørte medlemsstat om at forelægge en handlingsplan, herunder de nødvendige afhjælpende aktioner og klare fremskridtsindikatorer. Denne handlingsplan udarbejdes i samråd med Kommissionen. Den berørte medlemsstat svarer inden for en frist på to måneder efter Kommissionens anmodning med henblik på at vurdere behovet for en handlingsplan.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om handlingsplanernes struktur og proceduren for opstilling af handlingsplanerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

2. Hvis en medlemsstat ikke forelægger eller gennemfører den handlingsplan, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller hvis handlingsplanen er åbenlyst utilstrækkelig til at afhjælpe situationen, eller hvis den ikke er blevet gennemført i overensstemmelse med Kommissionens skriftlige anmodning, jf. nævnte stykke, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.

Suspensionen anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet på de relevante udgifter, der er afholdt af medlemsstaten, hvis manglerne har eksisteret i en periode, som fastsættes ved de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter, og som ikke må overstige 12 måneder. Hvis betingelserne for suspensionen fortsat opfyldes, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der forlænger nævnte periode med yderligere perioder, der ikke overstiger 12 måneder i alt. Der tages hensyn til de suspenderede beløb i forbindelse med vedtagelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 55.

3. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager sådanne gennemførelsesretsakter underretter Kommissionen den berørte medlemsstat om sin hensigt og anmoder medlemsstaten om at svare inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

4. Gennemførelsesretsakterne om fastsættelse af de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32, skal tage hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af nærværende artikels stk. 2.

*Artikel 43***Særskilte regnskaber**

1. Hvert enkelt betalingsorgan fører et sæt særskilte regnskaber for de bevillinger, der er opført på EU-budgettet til EGFL og ELFUL.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler om den i denne artikel fastlagte forpligtelse samt de specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i betalingsorganernes regnskaber. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*Artikel 44***Betalinger til støttemodtagerne**

1. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i EU-retten, sørger medlemsstaterne for, at betalinger i forbindelse med den finansiering, der er fastsat bestemmelser om i denne forordning, udbetales med det fulde beløb til støttemodtagerne.
2. Medlemsstaterne sikrer, at betalingerne i henhold til de interventioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, tidligst foretages den 1. december og senest den 30. juni i det følgende kalenderår.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne:

- a) inden den 1. december, men ikke før den 16. oktober, udbetale forskud på op til 50 % til interventioner med direkte betalinger og til de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013
 - b) inden den 1. december udbetale forskud på op til 75 % til støtte, der er ydet i henhold til interventioner til landdistrikt-sudvikling som omhandlet i artikel 65, stk. 2.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at udbetale forskud på op til 50 % i henhold til de interventioner, der er omhandlet i artikel 73 og 77 i forordning (EU) 2021/2115.
 4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at ændre nærværende artikel ved at tilføje regler, der gør det muligt for medlemsstaterne at udbetale forskud for så vidt angår de interventioner, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115, og for så vidt angår foranstaltninger til regulering af eller støtte for landbrugsmarkedene som fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013 for at sikre en sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende udbetaling af forskud.
 5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte specifikke betingelser for udbetaling af forskud for at sikre en sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende udbetaling af forskud.
 6. I akutte situationer og inden for rammerne af artikel 11, stk. 2, litra b), i finansforordningen vedtager Kommissionen, hvor det er relevant, efter anmodning fra en medlemsstat gennemførelsesretsakter vedrørende anvendelsen af nærværende artikel. Gennemførelsesretsakterne kan fravige nærværende artikels stk. 2, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*Artikel 45***Formålsbestemte indtægter**

1. Følgende indtægter er formålsbestemte indtægter, jf. finansforordningens artikel 21, stk. 5:
 - a) for så vidt angår udgifter under både EGFL og ELFUL, beløb i henhold til artikel 38, 54 og 55 i denne forordning og artikel 54 i forordning (EU) nr. 1306/2013, der finder anvendelse i henhold til nærværende forordnings artikel 104, og for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb i henhold til artikel 53 og 56 i denne forordning, som skal indbetales til EU-budgettet med påløbne renter

- b) for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb svarende til sanktioner, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 12 og 14 i forordning (EU) 2021/2115
 - c) enhver sikkerhed, kaution eller garanti stillet i henhold til EU-lovgivning, der er vedtaget inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, bortset fra interventioner til landdistriktsudvikling, og efterfølgende fortabes; tabt sikkerhed, der stilles ved udstedelsen af eksport- eller importlicenser eller i forbindelse med en licitationsprocedure alene med det formål at sikre, at tilbudsgiverne fremsætter saglige bud, beholder medlemsstaterne dog
 - d) beløb, der er endeligt nedsat i henhold til artikel 41, stk. 2.
2. De i stk. 1 omhandlede beløb indbetales til EU-budgettet, og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.
 3. Denne forordning finder anvendelse med de fornødne ændringer på formålsbestemte indtægter som omhandlet i stk. 1.
 4. Hvad angår EGFL, finder finansforordningens artikel 113 anvendelse med de fornødne ændringer på bogføringen af de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i nærværende forordning.

Artikel 46

Oplysningsforanstaltninger

1. Formidling af oplysninger, der finansieres i medfør af artikel 7, litra e), har navnlig til formål at bidrage til at forklare, gennemføre og udvikle den fælles landbrugspolitik og gøre befolkningen mere bevidst om dens indhold og målsætninger, herunder dens samspil med klimaet, miljøet og dyrevelfærd. Hensigten hermed er at oplyse borgerne om udfordringerne inden for landbrug og fødevarer, at oplyse landbrugere og forbrugere, at genoprette forbrugernes tillid efter kriser ved hjælp af oplysningskampagner, at oplyse andre parter, der er aktive i landdistrikterne, og at fremme en mere bæredygtig EU-landbrugsmodel såvel som hjælpe borgerne med at forstå den.

Der skal gives sammenhængende, evidensbaserede, objektive og omfattende oplysninger både inden for og uden for Unionen og skitseres, hvilke kommunikationstiltag der er planlagt i Kommissionens flerårige strategiske plan for landbrug og udvikling af landdistrikter.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 kan bestå i:
 - a) årlige arbejdsprogrammer eller andre specifikke foranstaltninger, der forelægges af tredjeparter
 - b) aktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ.

Foranstaltninger, der er påkrævet ved lov, eller foranstaltninger, der allerede modtager finansiering i henhold til en anden EU-aktion, er udelukkede.

Når Kommissionen gennemfører de aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan den indhente bistand fra eksterne eksperter.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal også bidrage til den interne kommunikation om Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter har tilknytning til denne forordnings generelle målsætninger.

3. Kommissionen offentliggør hvert år en indkaldelse af forslag under overholdelse af betingelserne i finansforordningen.
4. Den komité, der er nævnt i artikel 103, stk. 1, underrettes om foranstaltninger, der planlægges og træffes i medfør af nærværende artikel.
5. Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne artikel.

*Artikel 47***Kommissionens øvrige beføjelser vedrørende dette kapitel**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med de betingelser, hvorpå visse typer udgifter og indtægter inden for rammerne af EGFL og ELFUL skal udlignes.

Hvis EU-budgettet ikke er vedtaget ved budgetårets begyndelse, eller hvis de samlede planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i finansforordningens artikel 11, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 102 med henblik på at supplere nærværende forordning med regler om den metode, der gælder for forpligtelserne og betalingen af beløbene.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL
- b) vilkårene og betingelserne for gennemførelsen af proceduren med automatisk frigørelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*KAPITEL IV***Regnskabsafslutning**

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser*Artikel 48***Tilgang med en enkelt revision**

I overensstemmelse med finansforordningens artikel 127 skal Kommissionen forlade sig på det arbejde, der udføres af de certificeringsorganer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 12, medmindre den har meddelt den berørte medlemsstat, at den ikke kan forlade sig på certificeringsorganets arbejde for et givet regnskabsår, og Kommissionen skal tage hensyn dertil i sin risikovurdering af behovet for, at den foretager revisioner i denne medlemsstat. Kommissionen underretter denne medlemsstat om årsagerne til, at den ikke kan forlade sig på det arbejde, der udføres af det berørte certificeringsorgan.

*Artikel 49***Kommissionens kontrol**

1. Uden at dette berører den kontrol, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser eller artikel 287 i TEUF, eventuel kontrol, der gennemføres i medfør af artikel 322 i TEUF eller på grundlag af forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, eller finansforordningens artikel 127, kan Kommissionen foretage kontrol i medlemsstaterne med henblik på navnlig at verificere om:

- a) den administrative praksis er i overensstemmelse med EU-reglerne
- b) de udgifter, der er omfattet af denne forordnings artikel 5, stk. 2, og artikel 6, og som vedrører de interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115, har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige præstationsrapport

- c) de udgifter, der svarer til de foranstaltninger, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014, er afholdt og kontrolleret i overensstemmelse med gældende EU-regler
- d) certificeringsorganets arbejde er udført som krævet i artikel 12 og i overensstemmelse med dette kapitels afdeling 2
- e) et betalingsorgan overholder de minimumsbetingelser for godkendelse, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, og om medlemsstaten anvender bestemmelserne i artikel 9, stk. 4, korrekt
- f) den berørte medlemsstat gennemfører den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2021/2115
- g) de handlingsplaner, der er omhandlet i artikel 42, er gennemført korrekt.

De personer, som Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på sine vegne, eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, som de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører EGFL- og ELFUL-finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Beføjelserne til at foretage kontrol berører ikke anvendelsen af nationale retsfor skrifter, hvorefter visse handlinger kun må udføres af ansatte, som er særligt udpeget hertil i henhold til national ret. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 deltager de personer, som Kommissionen har bemyndiget til at handle på sine vegne, ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til den berørte medlemsstats nationale ret. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

2. Inden kontrollen underretter Kommissionen i tilstrækkeligt god tid på forhånd den berørte medlemsstat eller den medlemsstat, på hvis område kontrollen skal finde sted, idet den ved tilrettelæggelsen af kontrollen tager hensyn til de administrative konsekvenser for betalingsorganerne. Befuldmægtigede fra den berørte medlemsstat kan deltage i en sådan kontrol.

Efter anmodning fra Kommissionen og med den berørte medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende kontrol eller undersøgelser vedrørende operationer, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne til at handle på dennes vegne, kan deltage i en sådan kontrol.

For at forbedre kontrollen kan Kommissionen med de pågældende medlemsstats samtykke anmode om hjælp fra myndighederne i disse medlemsstater i forbindelse med bestemte typer kontrol eller undersøgelser.

Artikel 50

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at EGFL og ELFUL kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle de foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuel kontrol, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at foretage som led i forvaltningen af EU-finansieringen.
2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning fra Kommissionen denne om de love og administrative bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på gennemførelsen af EU-retsakter vedrørende den fælles landbrugs politik, og som har finansielle konsekvenser for EGFL eller ELFUL.
3. Medlemsstaterne stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om uregelmæssigheder som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, som medlemsstaterne har opstillet i deres strategiske planer, tilfælde af formodet svig, der er konstateret, og om foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette kapitels afdeling 3 med henblik på inddrivelse af beløb, der er udbetalt uretmæssigt som følge af nævnte uregelmæssigheder og tilfælde af svig. Kommissionen sammenfatter og offentliggør hvert år disse oplysninger og meddeler dem til Europa-Parlamentet.

Artikel 51

Aktindsigt

1. De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende gennemførelsen af den kontrol, der er foreskrevet i EU-retten, og stiller disse dokumenter og tilhørende oplysninger til rådighed for Kommissionen.

Disse dokumenter og oplysninger kan opbevares i elektronisk form på de betingelser, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 3.

Hvis disse dokumenter og oplysninger opbevares hos en myndighed, der handler efter fuldmagt fra et betalingsorgan, og som er ansvarlig for anvisning af udgifter, tilsender denne myndighed det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne kontroller, deres indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

2. Denne artikel finder anvendelse med de fornødne ændringer på certificeringsorganerne.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om, under hvilke forhold de i denne artikel omhandlede dokumenter og oplysninger skal opbevares, herunder i hvilken form og opbevaringens varighed. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Artikel 52

Kommissionens beføjelser vedrørende kontrol, dokumenter og oplysninger og samarbejdsforpligtelse

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, som er nødvendige for at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om kontrol og aktindsigt og adgang til oplysninger i dette kapitel, med henblik på at supplere denne forordning med specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i henhold til dette kapitel, og med regler om kriterierne for, hvilke tilfælde af uregelmæssigheder, jf. forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, som medlemsstaterne har fastsat i de strategiske planer, der skal indberettes og fremlægges nærmere oplysninger om i denne forbindelse.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som medlemsstaterne skal opfylde i forbindelse med gennemførelsen af artikel 49 og 50. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Afdeling 2

Regnskabsafslutning

Artikel 53

Årlig finansiel regnskabsafslutning

1. Inden den 31. maj i året efter det pågældende budgetår vedtager Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra a) og d), gennemførelsesretsakter, der indeholder Kommissionens afgørelse om afslutning af de godkendte betalingsorganers regnskaber over de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Der tages i disse gennemførelsesretsakter hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og de berører ikke indholdet i de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til artikel 54 og 55.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om, hvilke aktioner der er nødvendige med henblik på vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, herunder regler om informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Artikel 54

Årlig præstationsafstemning

1. Hvis de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6 i nærværende forordning, og som vedrører interventionerne i afsnit III i forordning (EU) 2021/2115, ikke har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 10 i nærværende forordning og i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter inden den 15. oktober i året efter det pågældende budgetår, hvori den fastsætter de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Disse gennemførelsesretsakter berører ikke indholdet af de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til denne forordnings artikel 55.

2. Kommissionen anslår de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med, på grundlag af forskellen mellem de årlige udgifter, der er anmeldt for en intervention, og det beløb, der svarer til det relevante rapporterede output, i overensstemmelse med den strategiske plan og under hensyntagen til medlemsstatens begrundelser i de årlige præstationsrapporter i henhold til artikel 134, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2115.

3. Før vedtagelsen af gennemførelsesretsakten omhandlet i denne artikels stk. 1 giver Kommissionen den berørte medlemsstat mulighed for at fremsætte sine bemærkninger og begrunde eventuelle forskelle inden for en periode, som, hvis dokumenterne, jf. artikel 9, stk. 3, artikel 10 og artikel 12, stk. 2, er blevet forelagt inden fristens udløb, ikke må være under 30 dage.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om kriterierne for begrundelserne fra den berørte medlemsstat og metoden til og kriterierne for at anvende nedsættelser.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om, hvilke aktioner der er nødvendige med henblik på vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, herunder regler om udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Artikel 55

Procedure for efterprøvende regnskabsafslutning

1. Konstaterer Kommissionen, at de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-retten, vedtager den gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Hvad angår de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115, anvendes udelukkelsen fra EU-finansiering som omhandlet i dette stykkes første afsnit kun i tilfælde af alvorlige mangler i den korrekte funktion af medlemsstaternes forvaltningssystemer.

Første afsnit finder ikke anvendelse på tilfælde af manglende opfyldelse af de støtteberettigelsesbetingelser, der gælder for individuelle støttemodtagere, og som er fastsat i de strategiske planer og nationale regler.

2. Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, på grundlag af de konstaterede manglers alvor. I den forbindelse tager den behørigt hensyn til manglernes art og til den økonomiske skade, som Unionen har pådraget sig.

3. Før vedtagelsen af gennemførelsesretsakten som omhandlet i stk. 1 skal Kommissionens undersøgelsesresultater og den berørte medlemsstats bemærkninger til disse undersøgelsesresultater meddeles skriftligt mellem de to parter, hvorefter de forsøger at blive enige om, hvilken aktion der skal træffes. Den berørte medlemsstat skal have mulighed for at påvise, at det faktiske omfang af den manglende overholdelse er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan den berørte medlemsstat anmode om, at der indledes en procedure med henblik på at forlige de respektive standpunkter inden for en frist på fire måneder. Proceduren udføres af et forligsorgan. Medlemsstaten forelægger en rapport om resultaterne af denne procedure for Kommissionen. Kommissionen tager hensyn til henstillingerne i rapporten, inden den træffer afgørelse om afvisning af finansiering, og anfører en begrundelse, hvis den beslutter ikke at følge disse henstillinger.

4. Finansiering afvises ikke, når der er tale om:

- a) udgifter som omhandlet i artikel 5, stk. 2, der er afholdt mere end 24 måneder før den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater
- b) udgifter til flerårige interventioner i henhold til artikel 5, stk. 2, eller i henhold til interventioner til landdistriktudvikling som omhandlet i artikel 6, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler støttemodtageren, ligger mere end 24 måneder før den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater
- c) udgifter til interventioner til landdistriktudvikling som omhandlet i artikel 6, bortset fra de interventioner, der er omhandlet i dette stykkes litra b), for hvilke betalingen eller eventuelt den endelige betaling fra betalingsorganets side er sket mere end 24 måneder før den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i tilfælde af:

- a) støtte, der er ydet af en medlemsstat, for hvilken Kommissionen har iværksat proceduren i artikel 108, stk. 2, i TEUF
- b) overtrædelser, som Kommissionen har meddelt den berørte medlemsstat i en begrundet udtalelse i overensstemmelse med artikel 258 i TEUF
- c) en medlemsstats misligholdelse af sine forpligtelser i henhold til afsnit IV, kapitel III, i denne forordning, såfremt Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater inden for 12 måneder efter modtagelsen af medlemsstatens rapport med resultaterne af dens kontrol af de pågældende udgifter.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om kriterierne for og metoden til anvendelse af finansielle korrektioner.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, herunder regler om udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de frister, der skal overholdes, og den forligsprocedure, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og oprettelsen af forligsorganet og dets opgaver, sammensætning og arbejdsformer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Afdeling 3

Inddrivelse som følge af manglende overholdelse

Artikel 56

Særlige bestemmelser vedrørende EGFL

1. Beløb, som medlemsstaterne inddriver som følge af uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse fra støttemodtagernes side af de betingelser, der i de strategiske planer er fastsat for interventionerne, og de påløbne renter overføres til betalingsorganet og bogføres af betalingsorganet som formålsbestemte indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvori beløbene rent faktisk modtages.

2. Uden at dette berører stk. 1, kan Medlemsstaterne pålægge betalingsorganet som det organ, der er ansvarligt for inddrivelse af gæld, at fradrage eventuel udestående gæld, som en støttemodtager skylder, fra fremtidige betalinger til denne støttemodtager.

3. Ved indbetalingen til EU-budgettet som omhandlet i stk. 1 kan den berørte medlemsstat tilbageholde 20 % af de inddrevne beløb som fast godtgørelse for inddrivelsesomkostninger, dog ikke i tilfælde af manglende overholdelse, som kan tilskrives de administrative myndigheder eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

Artikel 57

Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

1. Hvis der konstateres uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse fra støttemodtagernes side, og i forbindelse med finansielle instrumenter også fra særlige fonde under holdingfonde eller fra slutmodtagernes side, af betingelserne for interventionerne til landdistriktsudvikling, der er fastsat i de strategiske planer, foretager medlemsstaterne finansielle justeringer ved delvis eller, når det er berettiget, helt at annullere den pågældende EU-finansiering. Medlemsstaterne tager i den forbindelse hensyn til arten og alvoren af den manglende overholdelse, der er konstateret, samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

EU-finansieringsbeløb fra ELFUL, der annulleres, og inddrevne beløb med påløbne renter omfordeles til andre landdistriktsudviklingsoperationer i de strategiske planer. Medlemsstaterne kan dog kun genanvende de annullerede eller inddrevne EU-fondsmidler i deres helhed til en landdistriktsudviklingsoperation i deres strategiske plan og må ikke omfordele dem til landdistriktsudviklingsoperationer, der har været genstand for en finansiell justering.

Medlemsstaterne trækker i overensstemmelse med denne artikel eventuelle uretmæssigt udbetalte beløb som følge af en støttemodtagers udestående uregelmæssighed fra betalingsorganets eventuelle fremtidige betalinger til støttemodtageren.

2. Hvad angår interventioner til landdistriktsudvikling, der modtager støtte fra finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) 2021/1060, kan et bidrag uanset stk. 1, andet afsnit, der er annulleret som følge af et individuelt tilfælde af manglende overholdelse, genanvendes inden for samme finansielle instrument som følger:

- a) hvis den manglende overholdelse, der førte til bidragets annullering, opdages hos en slutmodtager som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) 2021/1060, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre slutmodtagere inden for samme finansielle instrument
- b) hvis den manglende overholdelse, der førte til bidragets annullering, opdages hos en særlig fond som defineret i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2021/1060 inden for en holdingfond som defineret i artikel 2, nr. 20), i nævnte forordning, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre særlige fonde.

Artikel 58

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende den mulige modregning af beløbene og former for indberetninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om den mulige modregning af de beløb, der hidrører fra inddrivelse af uretmæssige betalinger, og de former for indberetninger og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende forpligtelserne i denne afdeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

AFSNIT IV

KONTROLSYSTEMER OG SANKTIONER

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 59

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne vedtager inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og idet de respekterer gældende forvaltningssystemer, alle de love og administrative bestemmelser og træffer alle øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, herunder effektiv anvendelse af kriterierne for udgifters støtteberettigelse, jf. artikel 37. Disse retsakter og foranstaltninger tager navnlig sigte på:

- a) kontrol af lovligheden og den formelle rigtighed af de operationer, der finansieres af EGFL og ELFUL, herunder på støttemodtagerniveau og som fastsat i de strategiske planer
- b) sikring af effektiv forebyggelse af svig, særlig på områder med et højere risikoniveau, som har afskrækkende virkning, idet der tages hensyn til omkostningerne og fordelene samt foranstaltningernes proportionalitet
- c) forebyggelse, opdagelse og korrektion af uregelmæssigheder og svig
- d) pålæggelse af sanktioner, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning i overensstemmelse med EU-retten eller, i mangel heraf, med national ret, og om nødvendigt anlæggelse af retlige procedurer i den forbindelse
- e) inddrivelse af uretmæssige betalinger med renter og om nødvendigt anlæggelse af retlige procedurer i den forbindelse, herunder i tilfælde af uregelmæssigheder i den i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 anvendte betydning.

2. Medlemsstaterne indfører effektive forvaltnings- og kontrolsystemer for at sikre, at EU-lovgivningen om EU-interventioner overholdes.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige aktioner for at sikre deres forvaltnings- og kontrolsystemers korrekte funktion samt lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter, som anmeldes til Kommissionen.

For at bistå medlemsstaterne i denne henseende stiller Kommissionen et dataminingsværktøj til rådighed for medlemsstaterne til vurdering af risici i forbindelse med projekter, støttemodtagere, kontrahenter og kontrakter, samtidig med at der sikres en minimal administrativ byrde og en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Dette dataminingsværktøj kan også anvendes med henblik på at undgå omgåelse af regler som omhandlet i artikel 62. Inden udgangen af 2025 forelægger Kommissionen en rapport med en vurdering af anvendelsen af det fælles dataminingsværktøj og dets interoperabilitet med henblik på generel anvendelse heraf i medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten og pålideligheden af rapporteringssystemet og af data om indikatorer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at modtagere af støtte fra EGFL og ELFUL giver dem de oplysninger, der er nødvendige for identifikation af dem, herunder, hvis det er relevant, identifikation af den koncern, som de deltager i, jf. artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

5. Medlemsstaterne træffer passende forholdsregler for at sikre, at de sanktioner, der pålægges i henhold til stk. 1, litra d), står i et rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er.

De ordninger, som medlemsstaterne indfører, skal navnlig sikre, at der ikke pålægges sanktioner hvor:

- a) den manglende overholdelse skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 3
- b) den manglende overholdelse skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller en anden myndighed, og hvor fejlen ikke med rimelighed kunne være blevet opdaget af den person, der er berørt af den administrative sanktion
- c) den berørte person over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han eller hun ikke er skyld i den manglende opfyldelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede forpligtelser, eller hvor den kompetente myndighed på anden måde finder det godtgjort, at den berørte person ikke er skyld heri.

Hvis den manglende overholdelse af støttebetingelserne skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 3, beholder støttemodtageren retten til at modtage støtte.

6. Medlemsstaterne kan i deres forvaltnings- og kontrolsystemer give mulighed for, at støtteansøgninger og betalingsanmodninger kan korrigeres efter deres indgivelse, uden at det påvirker retten til at modtage støtte, forudsat at de elementer eller udeladelser, der skal korrigeres, blev foretaget i god tro som anerkendt af den kompetente myndighed, og at korrektioner foretages, enten inden ansøgeren underrettes om, at vedkommende er udvalgt til kontrol på stedet, eller før den kompetente myndighed har truffet afgørelse vedrørende ansøgningen.

7. Medlemsstaterne indfører ordninger, der sikrer en effektiv behandling af klager vedrørende EGFL og ELFUL, og behandler efter anmodning fra Kommissionen klager, der er indgivet til Kommissionen, og som hører under anvendelsesområdet for deres strategiske planer. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om resultaterne af denne behandling. Kommissionen sikrer, at der følges tilstrækkeligt op på klager, der indgives direkte til den. Hvis Kommissionen videresender en klage til en medlemsstat, og medlemsstaten ikke følger op på den inden for en frist, som Kommissionen har fastsat, tager Kommissionen de nødvendige skridt for at sikre, at medlemsstaten opfylder sine forpligtelser i henhold til dette stykke.

8. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger og aktioner, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.

Eventuelle betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at supplere betingelserne i EU-reglerne for modtagelse af støtte, som finansieres af EGFL eller ELFUL, skal kunne kontrolleres.

9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af denne artikel, idet reglerne kan vedrøre:

- a) procedurer, tidsfrister, udveksling af oplysninger, krav til dataminingværktøjet og oplysninger, der skal indsamles om identifikation af støttemodtagere, i forbindelse med de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 4
- b) medlemsstaternes indberetning og meddelelser til Kommissionen vedrørende de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 5 og 7.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Artikel 60

Regler om kontrol

1. De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i henhold til artikel 59, stk. 2, skal omfatte systematisk kontrol, som bl.a. er rettet mod de områder, hvor risikoen for fejl er størst.

Medlemsstaterne sikrer, at der foretages det omfang af kontrol, der er nødvendigt for en effektiv styring af risiciene for Unionens finansielle interesser. Den relevante myndighed udtager sin kontrolstikprøve blandt samtlige ansøgere, og den skal, hvis det er relevant, omfatte en tilfældigt udvalgt del og en risikobaseret del.

2. Kontrollen af operationer, hvortil der ydes støtte fra finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) 2021/1060, udføres kun hos holdingfonden og særlige fonde og i forbindelse med garantifonde hos de organer, der leverer de underliggende nye lån.

Der foretages ikke kontrol hos EIB eller andre internationale finansielle institutioner, som en medlemsstat er aktionær i.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, der er nødvendige for at sikre, at kontrollerne udføres korrekt og effektivt, og at betingelserne for støtteberettigelse kontrolleres på en effektiv, sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, med henblik på, hvor det er nødvendigt for at sikre en korrekt forvaltning af systemet, at supplere denne forordning med regler om yderligere krav vedrørende toldprocedurerne og navnlig dem, der er fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013.

4. For så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i landbrugslovgivningen, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af denne artikel, navnlig:

- a) for så vidt angår hamp som omhandlet i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, regler om de specifikke kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolniveauet
- b) for så vidt angår bomuld som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115, en ordning for kontrol af de godkendte brancheorganisationer
- c) for så vidt angår vin som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013, regler om opmåling af arealer og kontrol og om regler om specifikke finansielle procedurer til forbedring af kontrollen
- d) test og metoder, der skal anvendes med henblik på konstatering af produkters støtteberettigelse med henblik på offentlig intervention og privat oplagring, samt anvendelsen af udbudsprocedurer både ved offentlig intervention og ved privat oplagring
- e) andre regler om den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Artikel 61

Manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud

Hvis den manglende overholdelse vedrører EU-regler eller nationale regler om offentlige udbud, sikrer medlemsstaterne, at den del af støtten, der trækkes tilbage eller ikke udbetales, fastsættes i forhold til, hvor alvorlig den manglende overholdelse af reglerne er, og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Medlemsstaterne sikrer, at transaktionens lovlighed og formelle rigtighed kun berøres for så vidt angår den del af støtten, der trækkes tilbage eller ikke udbetales.

Artikel 62

Omgåelsesklausul

Medmindre andet gælder ifølge EU-retten særlige bestemmelser, træffer medlemsstaterne effektive og forholdsmæssige foranstaltninger for at undgå, at EU-retten omgås, og de sikrer navnlig, at der ikke indrømmes fordele i henhold til landbrugslovgivningen til fysiske eller juridiske personer, om hvem det kan fastslås, at betingelserne for at opnå sådanne fordele blev skabt på en kunstig måde og i strid med den pågældende lovgivnings målsætninger.

*Artikel 63***Interventionernes kompatibilitet med kontrollen i vinsektoren**

Med henblik på anvendelsen af interventionerne i vinsektoren som omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 4, i forordning (EU) 2021/2115 sørger medlemsstaterne for, at de forvaltnings- og kontrolprocedurer, der anvendes på disse interventioner, er kompatible med det integrerede system, der er omhandlet i nærværende afsnits kapitel II, for så vidt angår:

- a) systemerne til identifikation af landbrugsparceller
- b) kontrollen.

*Artikel 64***Sikkerhedsstillelse**

1. Når dette er fastsat i landbrugslovgivningen, kræver medlemsstaterne, at der stilles en sikkerhed, der garanterer betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en kompetent myndighed, hvis en bestemt forpligtelse i nævnte lovgivning ikke opfyldes.

2. Undtagen i tilfælde af force majeure fortabes sikkerheden helt eller delvist, hvis en bestemt forpligtelse ikke opfyldes eller kun opfyldes delvist.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler, der sikrer en ikkeforskelsbehandlende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles en sikkerhed, og som:

- a) udpeger den ansvarlige part, i tilfælde af at en forpligtelse ikke opfyldes
- b) fastlægger de specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse
- c) fastlægger de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og for garanten samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden
- d) fastlægger specifikke betingelser vedrørende sikkerhedsstillelsen i forbindelse med forskudsbetalinger
- e) fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed som omhandlet i stk. 1, herunder fortabelse af sikkerhedsstillelse og nedsættelsessatser ved frigivelse af sikkerhedsstillelser i forbindelse med restitutioner, licenser, tilbud, bud eller specifikke ansøgninger samt, når en forpligtelse omfattet af den pågældende sikkerhedsstillelse ikke eller kun delvist er blevet opfyldt under hensyntagen til, hvilken type forpligtelse der er tale om, den mængde, for hvilken forpligtelsen ikke er opfyldt, overskridelsen af fristen for opfyldelse af forpligtelsen og fristen for fremlæggelse af dokumentation for, at forpligtelsen er blevet opfyldt.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) under hvilken form, sikkerheden skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhedsstillelse
- b) procedurerne for frigivelse af en sikkerhedsstillelse
- c) de underretninger, som medlemsstaterne og Kommissionen skal foretage.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

KAPITEL II

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem

Artikel 65

Anvendelsesområde og definitioner vedrørende dette kapitel

1. Hver medlemsstat opretter og varetager driften af et integreret forvaltnings- og kontrolsystem («det integrerede system»).
2. Det integrerede system anvendes på de areal- og dyrebaserede interventioner, der er anført i afsnit III, kapitel II og IV, i forordning (EU) 2021/2115, og på de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013.
3. I det omfang, det er nødvendigt, anvendes det integrerede system også til forvaltning og kontrol af konditionalitet og interventioner i vinsektoren, jf. afsnit III i forordning (EU) 2021/2115.
4. Med henblik på dette kapitel forstås ved:
 - a) »geospatial støtteansøgning«: et elektronisk ansøgningsskema, der omfatter en IT-applikation baseret på et geografisk informationssystem, der giver støttemodtagerne mulighed for geografisk anmeldelse af landbrugsparcellerne i en bedrift som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2021/2115 og ikkelandbrugsmæssige arealer, som der søges om betaling for
 - b) »arealovervågningssystem«: en procedure for regelmæssig og systematisk observation, sporing og evaluering af landbrugsaktiviteterne og praksis på landbrugsarealer ved hjælp af satellitdata fra Copernicus Sentinels eller andre data med mindst samme værdi
 - c) »ordning for identifikation og registrering af dyr«: ordningen for identifikation og registrering af kvæg som fastsat i del IV, afsnit I, kapitel 2, afdeling 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ⁽¹⁾
 - d) »landbrugsparcel«: en af medlemsstaterne defineret enhed af landbrugsareal som fastlagt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115
 - e) »geografisk informationssystem«: et computersystem, der er i stand til at opsamle, lagre, analysere og vise geografisk baserede oplysninger
 - f) »automatisk ansøgningsordning«: en ansøgningsordning for areal- eller dyrebaserede interventioner, hvori de oplysninger om mindst enkelte arealer eller dyr, der kræves af forvaltningen til behandling af støtteansøgninger, forefindes i officielle elektroniske databaser, som forvaltes af medlemsstaten og gøres tilgængelige for støttemodtageren, hvis det er nødvendigt.

Artikel 66

Det integrerede systems elementer

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:
 - a) et system til identifikation af landbrugsparceller
 - b) en geospatial ansøgningsordning og, hvis det er relevant, en dyrebaseret ansøgningsordning
 - c) et arealovervågningssystem
 - d) et system til identifikation af modtagere af støtte i henhold til de interventioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2
 - e) et kontrol- og sanktionssystem

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed («dyresundhedsloven») (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

- f) et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, hvis det er relevant
- g) en ordning for identifikation og registrering af dyr, hvis det er relevant.
2. Det integrerede system leverer oplysninger, der er relevante for rapporteringen om de indikatorer, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2021/2115.
3. Det integrerede system skal fungere på grundlag af elektroniske databaser og geografiske informationssystemer og skal gøre det muligt at udveksle data mellem de elektroniske databaser og det geografiske informationssystem og at integrere dataene. Hvor det er relevant, skal geografiske informationssystemer give mulighed for denne udveksling og integration af data om landbrugsparcer i afgrænsede beskyttede zoner og udpegede områder, der er etableret i overensstemmelse med EU-lovgivningen opført i bilag XIII til forordning (EU) 2021/2115, såsom Natura 2000-områder eller nitratsårbare zoner i den i artikel 2, litra k), i Rådets direktiv 91/676/EØF ⁽³²⁾ anvendte betydning, samt landskabstræk i god landbrugs- og miljømæssig stand som defineret i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) 2021/2115 eller omfattet af interventioner opført i afsnit III, kapitel II og IV, i nævnte forordning.
4. Uden at dette berører medlemsstaternes ansvar for indførelsen og anvendelsen af det integrerede system, kan Kommissionen søge bistand fra specialiserede organer eller personer for at lette oprettelsen, overvågningen og driften af det integrerede system, navnlig med henblik på at yde medlemsstaternes kompetente myndigheder teknisk rådgivning.
5. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for en korrekt etablering og anvendelse af det integrerede system, og yder, hvis en anden medlemsstat anmoder herom, hinanden den fornødne gensidige bistand med henblik på dette kapitel.

Artikel 67

Opbevaring og deling af data

1. Medlemsstaterne registrerer og opbevarer data og dokumentation om de årlige outputs, der er rapporteret i forbindelse med den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54, og de fremskridt, der er gjort hen imod de mål, der er fastsat i den strategiske plan, og som overvåges i henhold til artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115.

Der skal via medlemsstaternes kompetente myndigheders digitale databaser kunne foretages søgninger i de data og den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, og som vedrører det pågældende kalenderår eller produktionsår og de foregående 10 kalenderår eller produktionsår.

De data, der anvendes til arealovervågningssystemet, kan lagres som rådata på en for de kompetente myndigheder ekstern server. Disse data skal lagres på en server i mindst tre år.

For de medlemsstater, der tiltrådte Unionen i eller efter 2013, kræves der uanset andet afsnit kun, at de sikrer, at der kan foretages søgninger i data fra året for deres tiltrædelse.

Uanset andet afsnit skal medlemsstaterne kun sørge for, at der kan søges i de data og den dokumentation, der vedrører det i artikel 66, stk. 1, litra c), omhandlede arealovervågningssystem, fra datoen for iværksættelse af arealovervågningssystemet.

2. Medlemsstaterne kan anvende kravene i stk. 1 på regionalt plan på betingelse af, at disse krav og de administrative procedurer for registrering og adgang til data er udarbejdet således, at de er ensartede for hele medlemsstatens område og gør det muligt at aggregere dataene på nationalt plan.

⁽³²⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

3. Hver medlemsstat sikrer, at datasæt, der indsamles ved hjælp af det integrerede system, og som er relevante med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽³³⁾ eller med henblik på overvågning af Unionens politikker, deles gratis mellem dens offentlige myndigheder og gøres offentligt tilgængelige på nationalt plan. Medlemsstaterne giver også EU-institutioner og -organer adgang til disse datasæt.

4. Medlemsstaterne sikrer, at datasæt, der indsamles ved hjælp af det integrerede system, og som er relevante med henblik på udarbejdelsen af europæiske statistikker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 ⁽³⁴⁾, deles gratis med Kommissionen (Eurostat), de nationale statistikmyndigheder og, hvis det er nødvendigt, andre nationale myndigheder, der har ansvar for at udarbejde europæiske statistikker.

5. Medlemsstaterne begrænser den offentlige adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 3 og 4, hvis adgangen til disse datasæt fører til tab af personoplysningers fortrolighed, jf. forordning (EU) 2016/679.

6. Medlemsstaterne indfører deres systemer på en sådan måde, at det sikres, at støttemodtagere har adgang til alle relevante data vedrørende dem om de arealer, som de anvender eller agter at anvende, således at de kan indgive nøjagtige ansøgninger.

Artikel 68

System til identifikation af landbrugspareller

1. Systemet til identifikation af landbrugspareller er et geografisk informationssystem, der etableres og ajourføres regelmæssigt af medlemsstaterne på grundlag af ortofotos taget fra luften eller rummet af ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kort i en målestok på 1:5 000.

2. Medlemsstaterne sikrer, at systemet til identifikation af landbrugspareller:

- a) entydigt identificerer hver enkelt landbrugsparelle og jordenhed, der omfatter ikkelandbrugsmæssige arealer, som medlemsstaterne betragter som støtteberettigede i forbindelse med interventioner som omhandlet i afsnit III i forordning (EU) 2021/2115
- b) indeholder ajourførte værdier om de arealer, som medlemsstaterne betragter som støtteberettigede i forbindelse med interventioner som omhandlet i artikel 65, stk. 2
- c) muliggør korrekt lokalisering af landbrugspareller og ikkelandbrugsmæssige arealer, som der er anmodet om støtte til.

3. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugspareller efter den metode, som fastlægges på EU-plan.

Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmodes de af Kommissionen om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 42.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse.

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

*Artikel 69***En ordning med geospatiale støtteansøgninger og en dyrebaseret ansøgningsordning**

1. Medlemsstaterne skal i forbindelse med støtte i henhold til de arealbaserede interventioner, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, og som gennemføres inden for rammerne af deres strategiske planer, kræve, at der indsendes en støtteansøgning ved anvendelse af det geospatiale ansøgningsskema, som den kompetente myndighed stiller til rådighed.
2. Medlemsstaterne skal i forbindelse med støtte i henhold til de dyrebaserede interventioner, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, og som gennemføres inden for rammerne af deres strategiske planer, kræve, at der indsendes en støtteansøgning.
3. Medlemsstaterne indsætter i de ansøgninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, på forhånd oplysningerne fra de systemer, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra g), og i artikel 68, 70, 71 og 73, eller de oplysninger, som findes i andre relevante offentlige databaser.
4. Medlemsstaterne kan oprette en automatisk ansøgningsordning og beslutte, hvilke ansøgninger som omhandlet i stk. 1 og 2 der skal være omfattet.
5. Hvis en medlemsstat beslutter at anvende en automatisk ansøgningsordning, opretter den en ordning, som gør det muligt for forvaltningen at foretage betalinger til støttemodtagere på grundlag af de eksisterende oplysninger i de officielle elektroniske databaser. Hvis der er sket en ændring, skal de eksisterende oplysninger suppleres med yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt for at dække denne ændring. Disse eksisterende oplysninger og yderligere oplysninger, der er tilgængelige via den automatiske ansøgningsordning, skal bekræftes af støttemodtageren.
6. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af ordningen med geospatiale støtteansøgninger efter den metode, som fastlægges på EU-plan.

Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmodes de af Kommissionen om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 42.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse.

*Artikel 70***Arealovervågningssystem**

1. Medlemsstaterne opretter og varetager driften af et arealovervågningssystem, som skal være funktionsdygtigt fra den 1. januar 2023. Hvis den fulde udrulning af systemet fra nævnte dato ikke er mulig som følge af tekniske begrænsninger, kan medlemsstaterne vælge gradvist at indføre og påbegynde driften af et sådant system og kun give oplysninger om et begrænset antal interventioner. Senest den 1. januar 2024 skal et arealovervågningssystem imidlertid være fuldt funktionsdygtigt i alle medlemsstater.
2. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af arealovervågningssystemet efter den metode, som fastlægges på EU-plan.

Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmodes de af Kommissionen om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 42.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse.

*Artikel 71***System til identifikation af støttemodtagere**

Systemet til registrering af identiteten af hver enkelt modtager af støtte i henhold til de interventioner eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, skal sikre, at alle ansøgninger, der indgives af samme støttemodtager, kan identificeres som sådan.

*Artikel 72***Kontrol- og sanktionssystem**

Medlemsstaterne opretter et kontrol- og sanktionssystem med henblik på den støtte, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra e). Medlemsstaterne foretager gennem betalingsorganerne eller organer, som de har givet bemyndigelse til at handle på deres vegne, en årlig administrativ kontrol af støtteansøgningerne og betalingsanmodningerne for at verificere lovligheden og den formelle rigtighed i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, litra a). Denne kontrol suppleres af kontrol på stedet, som ved hjælp af teknologi kan udføres på afstand.

*Artikel 73***System til identifikation og registrering af betalingsrettigheder**

Systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder skal muliggøre kontrol af betalingsrettighederne på grundlag af ansøgningerne og systemet til identifikation af landbrugsparceller.

*Artikel 74***Kommissionens delegerede beføjelser vedrørende det integrerede system**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, som er nødvendige for at sikre, at det i dette kapitel omhandlede integrerede system gennemføres på en effektiv, sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, med henblik på at supplere denne forordning med:

- a) regler om den vurdering af kvaliteten, der er omhandlet i artikel 68, 69 og 70
- b) regler for systemet til identifikation af landbrugsparceller, systemet til identifikation af støttemodtagere og systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 68, 71 og 73.

*Artikel 75***Gennemførelsesbeføjelser vedrørende artikel 68, 69 og 70**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) formen og indholdet af samt ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af:
 - i) evalueringsrapporterne om kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet
 - ii) de afhjælpende aktioner, jf. artikel 68, 69 og 70
- b) det grundlæggende indhold i og reglerne for støtteansøgningssystemet i henhold til artikel 69 og arealovervågningssystemet som omhandlet i artikel 70, herunder parametrene for den gradvise forøgelse af antallet af interventioner under arealovervågningssystemet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

KAPITEL III

Kontrol af transaktioner

Artikel 76

Anvendelsesområde og definitioner vedrørende dette kapitel

1. Ved dette kapitel fastsættes der særlige regler om kontrollen af forretningspapirer tilhørende de enheder, der modtager eller foretager betalinger, der direkte eller indirekte vedrører ordningen for finansiering gennem EGFL, eller disse enheders repræsentanter (»virksomheder«) for at sikre, at transaktioner, der er foretaget som led i ordningen for finansiering gennem EGFL, rent faktisk har fundet sted og er foretaget korrekt.

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på interventioner, der er omfattet af det integrerede system, jf. dette afsnits kapitel II, og af afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med en liste over interventioner, der som følge af deres udformning og de dertil knyttede kontrolkrav ikke egner sig til yderligere efterfølgende kontrol i form af kontrol af forretningspapirer, og som derfor ikke er omfattet af kontrollen i henhold til dette kapitel.

3. I dette kapitel forstås ved:

- a) »forretningspapir«: alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber, produktions- og kvalitetsregistre, korrespondance vedrørende virksomhedens forretningsaktiviteter og forretningsmæssige oplysninger i enhver form, herunder elektronisk lagrede data, hvis disse dokumenter og data har direkte eller indirekte forbindelse med de transaktioner, der er omhandlet i stk. 1
- b) »tredjepart«: enhver fysisk eller juridisk person, som har direkte eller indirekte forbindelse med de transaktioner, der foretages som led i ordningen for finansiering gennem EGFL.

Artikel 77

Medlemsstaternes kontrol

1. Medlemsstaterne foretager systematisk kontrol af virksomhedernes forretningspapirer under hensyntagen til, hvilken type transaktioner der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sikrer, at det gennem udvælgelsen af virksomheder, der skal kontrolleres, bedst muligt sikres, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder er effektive. Ved udvælgelsen tages der bl.a. hensyn til virksomhedernes finansielle betydning i ordningen og andre risikofaktorer.

2. I relevante tilfælde udvides kontrollen i denne artikels stk. 1 til at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomhederne har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at målene i artikel 78 nås.

3. Den eller de organer, der er ansvarlige for anvendelsen af dette kapitel, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de instanser eller afdelinger af instanser, der er ansvarlige for betalinger og for den kontrol, der foretages inden betaling.

4. Virksomheder, for hvilke summen af indtægter eller betalinger har været på under 40 000 EUR, kontrolleres kun i henhold til dette kapitel af specifikke årsager, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige kontrolplan, jf. artikel 80, stk. 1.

5. Kontrollen i henhold til dette kapitel berører ikke kontrollen i henhold til artikel 49 og 50.

*Artikel 78***Krydskontrol**

1. Nøjagtigheden af de vigtigste data, der skal kontrolleres, verificeres gennem et antal krydskontroller, der står i forhold til den foreliggende risiko, herunder om nødvendigt af tredjeparters forretningspapirer, omfattende:
 - a) sammenholdelse med forretningspapirer fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter
 - b) eventuelt fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art
 - c) sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der har fundet sted inden for rammerne af ordningen for finansiering gennem EGFL
 - d) kontrol i forbindelse med bogføring eller regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der viser, at de dokumenter, som betalingsorganet besidder som bevis for betaling af støtten til modtageren, er korrekte.
2. Hvis virksomhederne i overensstemmelse med EU-retten eller national ret er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og eventuelt med virksomhedens lagerbeholdning.
3. Ved udvælgelsen af de transaktioner, der skal kontrolleres, tages der fuldt ud hensyn til omfanget af den foreliggende risiko.
4. De ansvarlige for virksomheden eller en tredjepart skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger er til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne. Elektronisk lagrede data leveres på et passende datamedium.
5. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

*Artikel 79***Gensidig bistand**

Medlemsstaterne yder på anmodning hinanden bistand i forbindelse med den i dette kapitel omhandlede kontrol i følgende tilfælde:

- a) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget
- b) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de papirer og oplysninger, der er nødvendige for kontrollen, befinder sig.

*Artikel 80***Planlægning og rapportering**

1. Hver medlemsstat opstiller kontrolplaner for den kontrol, der skal foretages efter artikel 77 i den efterfølgende kontrolperiode.
2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen:
 - a) deres kontrolplan som omhandlet i stk. 1 og, hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb
 - b) en detaljeret rapport om anvendelsen af dette kapitel i den foregående kontrolperiode, herunder resultaterne af eventuel kontrol, der er foretaget i henhold til artikel 79.

3. De kontrolplaner og ændringer heraf, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, hvis Kommissionen ikke inden otte uger har underrettet medlemsstaterne om sine bemærkninger.

Artikel 81

Kommissionens adgang til oplysninger og kontrol

1. Kommissionens tjenestemænd har i overensstemmelse med relevant national ret adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrollen i henhold til dette kapitel, og til de data, der opbevares, herunder data lagret i databehandlingssystemer. Disse data fremsendes efter anmodning på et passende datamedium.
2. Kontrollen som omhandlet i artikel 77 udføres af medlemsstatens embedsmænd. Tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage i denne kontrol, men de må ikke udøve de kontrolbeføjelser, der er tillagt medlemsstatens embedsmænd. De skal dog have adgang til de samme lokaler og de samme dokumenter som medlemsstatens embedsmænd.
3. Med forbehold af bestemmelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, (Euratom, EF) nr. 2185/96, (EU, Euratom) nr. 883/2013, og (EU) 2017/1939, og for så vidt nationale strafferetlige bestemmelser forbeholder udførelsen af visse handlinger for særlige embedsmænd udpeget i henhold til national ret, deltager hverken Kommissionens tjenestemænd eller embedsmænd fra den anmodende medlemsstat i disse handlinger. De deltager navnlig under ingen omstændigheder i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til den pågældende medlemsstats strafferet. De har dog adgang til de oplysninger, der er indhentet i den forbindelse.

Artikel 82

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende kontrol af transaktioner

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af dette kapitel, navnlig med hensyn til følgende:

- a) udvælgelsen af virksomheder, der skal kontrolleres i henhold til artikel 77, samt hyppighed og tidsplan for kontrollen
- b) udførelsen af den gensidige bistand som omhandlet i artikel 79
- c) indholdet i de rapporter, der er omhandlet i artikel 80, stk. 2, litra b), og eventuelle andre meddelelser, der er påkrævet i henhold til dette kapitel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

KAPITEL IV

Kontrolsystem og administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

Artikel 83

Kontrolsystem i forbindelse med konditionalitet

1. Medlemsstaterne opretter et system for at verificere, at følgende kategorier af støttemodtagere opfylder de forpligtelser, der er omhandlet i afsnit III, kapitel I, afdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115:
 - a) støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til afsnit III, kapitel II, i forordning (EU) 2021/2115
 - b) støttemodtagere, der modtager årlige betalinger i overensstemmelse med artikel 70, 71 og 72 i forordning (EU) 2021/2115

c) støttemodtagere, der modtager støtte i overensstemmelse med kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 eller kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013.

2. Medlemsstater, der anvender artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, kan oprette et forenklet kontrolsystem:

- a) for støttemodtagere, der modtager betalinger i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, eller
- b) for mindre landbrugere som fastlagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, der ikke ansøger om sådanne betalinger.

Hvis en medlemsstat ikke anvender artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, kan den oprette et forenklet kontrolsystem for landbrugere med en maksimal bedriftsstørrelse, der ikke overstiger 5 hektar landbrugsareal anmeldt i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 69, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende kontrolsystemer og forvaltning til at sikre, at reglerne om konditionalitet overholdes.

Disse systemer skal være kompatible med de kontrolsystemer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

4. Medlemsstaterne foretager en årlig evaluering af de kontrolsystemer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på grundlag af de resultater, der er nået.

5. I dette kapitel forstås ved:

- a) »krav«: hvert enkelt lovgivningsbestemt forvaltningskrav i henhold til EU-retten som omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2115 i en given retsakt, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt
- b) »retsakt«: de konkrete direktiver og forordninger, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2115
- c) »gentagne tilfælde af manglende overholdelse«: manglende overholdelse af det samme krav eller den samme standard mere end én gang inden for en sammenhængende periode på tre kalenderår, forudsat at støttemodtageren er blevet underrettet om tidligere manglende overholdelse og, hvor det er relevant, har haft mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe den tidligere manglende overholdelse.

6. For at opfylde deres kontrolforpligtelser som fastsat i stk. 1-4:

- a) skal medlemsstaterne inkludere kontrol på stedet for at verificere, at støttemodtagerne opfylder forpligtelserne i afsnit III, kapitel I, afdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115
- b) kan medlemsstaterne, afhængigt af de pågældende krav, standarder, retsakter eller konditionalitetsområder beslutte at benytte sig af den kontrol, herunder administrativ kontrol, der allerede er foretaget inden for rammerne af de kontrolsystemer, der finder anvendelse på de respektive krav, standarder, retsakter eller konditionalitetsområder, på betingelse af at denne kontrol er mindst lige så effektiv som den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a)
- c) kan medlemsstaterne eventuelt gøre brug af telemåling eller arealovervågningssystemet eller andre relevante teknologier, der hjælper dem, med henblik på at udføre den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a)
- d) skal medlemsstaterne fastlægge stikprøven med henblik på den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a), og som skal foretages hvert år på grundlag af en risikoanalyse, som:
 - i) tager hensyn til og anvender vægtningsfaktorer for bedriftsstrukturen, den risiko, der er forbundet med manglende overholdelse, og, hvis det er relevant, støttemodtagernes deltagelse i bedriftsrådgivningstjenesterne som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2021/2115
 - ii) inkluderer en tilfældig komponent i stikprøven, og
 - iii) sørger for, at stikprøven omfatter mindst 1 % af de støttemodtagere, der er opført i denne artikels stk. 1

- e) skal medlemsstaterne, hvad angår konditionalitetsforpligtelserne i forbindelse med Rådets direktiv 96/22/EF ⁽³⁵⁾, anse det faktum, at der i overvågningsplanerne anvendes et specifikt stikprøveniveau, som tilstrækkeligt til at opfylde kravet om den minimumskontrol, der er fastsat i dette stykkes litra d)
- f) kan medlemsstaterne, når de anvender det forenklede kontrolsystem, der er omhandlet i stk. 2, beslutte i kontrollen på stedet som omhandlet i nærværende stykkes litra a) ikke at inkludere verificeringen af opfyldelse af forpligtelserne nævnt i det pågældende litra, hvis det kan godtgøres, at tilfælde af manglende overholdelse fra de berørte støttemodtagers side ikke kunne få betydelige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningerne for de pågældende retsakter og standarder.

Artikel 84

System med administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

1. Medlemsstaterne opretter et system med administrative sanktioner, der anvendes på støttemodtagere som omhandlet i denne forordnings artikel 83, stk. 1, som på ethvert tidspunkt i løbet af det berørte kalenderår ikke overholder forpligtelserne fastlagt i afsnit III, kapitel I, afdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115.

De administrative sanktioner, der er omhandlet i første afsnit, anvendes kun, når den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende støttemodtager, og hvor en eller begge af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den manglende overholdelse har tilknytning til støttemodtagerens landbrugsaktivitet
- b) den manglende overholdelse vedrører bedriften som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2021/2115 eller andre områder, der drives af støttemodtageren og befinder sig på samme medlemsstats område.

Med hensyn til skovområder finder de administrative sanktioner, der er omhandlet i første afsnit, imidlertid ikke anvendelse, hvis der ikke er anmodet om støtte til det pågældende område i henhold til artikel 70 og 71 i forordning (EU) 2021/2115.

2. I deres system med administrative sanktioner, der er omhandlet i stk. 1:

- a) skal medlemsstaterne inkludere regler for anvendelsen af administrative sanktioner i tilfælde, hvor landbrugsjorden eller en landbrugsbedrift eller en del heraf overdrages i det eller de pågældende kalenderår; disse regler skal være baseret på en rimelig og retfærdig placering af ansvaret for manglende overholdelse på de berørte overdragere og erhververe
- b) kan medlemsstaterne uanset stk. 1 beslutte ikke at pålægge en støttemodtager en administrativ sanktion for et kalenderår, hvis sanktionen er på 100 EUR eller derunder; støttemodtageren underrettes dog om konstateringen af den manglende overholdelse og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende aktioner i fremtiden
- c) skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at der ikke pålægges administrative sanktioner, hvis:
 - i) den manglende overholdelse skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 3
 - ii) den manglende overholdelse skyldes et påbud fra en offentlig myndighed.

I første afsnits litra a) forstås ved »overdragelse«: alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjorden eller landbrugsbedriften, eller en del heraf, ophører med at være til overdragerens rådighed.

3. Anvendelsen af en administrativ sanktion berører ikke lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, som den anvendes på.

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).

Artikel 85

Anvendelse og beregning af administrative sanktioner

1. De administrative sanktioner, jf. artikel 84, anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de betalinger, der er anført i artikel 83, stk. 1, og som er ydet eller skal ydes til den pågældende støttemodtager på grundlag af støtteansøgninger, som støttemodtageren har indgivet eller vil indgive i løbet af kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse. Nedsættelserne eller udelukkelseerne beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted. Hvis det ikke er muligt at fastslå det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted, beregnes nedsættelserne eller udelukkelseerne imidlertid på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse.

Der tages i forbindelse med beregningen af disse nedsættelser og udelukkelse hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet. De administrative sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

De administrative sanktioner baseres på den kontrol, der foretages i overensstemmelse med artikel 83, stk. 6.

2. Nedsættelsen skal som hovedregel udgøre 3 % af summen af betalingerne som omhandlet i stk. 1.

3. Hvis den manglende overholdelse ikke har nogen eller kun har ubetydelige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningen for den pågældende standard eller det pågældende krav, anvendes der ingen administrative sanktioner.

Medlemsstaterne opretter en oplysningsmekanisme for at sikre, at støttemodtagerne underrettes om konstaterede tilfælde af manglende overholdelse og eventuelle afhjælpende aktioner, som skal træffes. Denne mekanisme skal også omfatte de særlige bedriftsrådgivningstjenester, som er omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2021/2115, idet de pågældende støttemodtageres deltagelse heri kan gøres obligatorisk.

4. Hvis en medlemsstat anvender arealovervågningssystemet omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra c), til at konstatere tilfælde af manglende overholdelse, kan den beslutte at anvende en lavere nedsættelsesprocent end den, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2.

5. Hvis den manglende overholdelse har alvorlige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningen for den pågældende standard eller det pågældende krav eller udgør en direkte risiko for folke- eller dyresundheden, anvendes der en højere nedsættelsesprocent end den, der er fastsat i stk. 2.

6. Hvis den samme manglende overholdelse varer ved eller forekommer igen inden for tre på hinanden følgende kalenderår, skal nedsættelsesprocenten som hovedregel udgøre 10 % af summen af betalingerne som omhandlet i stk. 1. Yderligere tilfælde af den samme manglende overholdelse uden berettigede årsager fra støttemodtagerens side betragtes som tilfælde af tilsigtet manglende overholdelse.

I tilfælde af tilsigtet manglende overholdelse skal nedsættelsesprocenten udgøre mindst 15 % af summen af betalingerne som omhandlet i stk. 1.

7. For at skabe lige vilkår i alle medlemsstaterne og sikre, at de administrative sanktioner i henhold til dette kapitel er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med nærmere bestemmelser om anvendelsen og beregningen af disse sanktioner.

Artikel 86

Beløb, der følger af de administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

Medlemsstaterne kan tilbageholde 25 % af de beløb, der følger af nedsættelser og udelukkelse som omhandlet i artikel 85.

KAPITEL V

Kontrolsystem og administrative sanktioner i forbindelse med social konditionalitet

Artikel 87

Kontrolsystem i forbindelse med social konditionalitet

1. Medlemsstaterne opretter et system med administrative sanktioner, der anvendes på støttemodtagere som omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) 2021/2115, som ikke overholder de regler om social konditionalitet, som er opført i bilag IV til nævnte forordning.

Med henblik herpå anvender medlemsstaterne deres gældende kontrol- og håndhævelsessystemer inden for social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder for at sikre, at modtagerne af den støtte, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) 2021/2115 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 eller i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013, opfylder de forpligtelser, der er omhandlet i bilag IV til forordning (EU) 2021/2115.

2. Medlemsstaterne skal sikre en klar adskillelse af ansvarsområderne mellem de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for håndhævelse af social- og beskæftigelseslovgivningen og gældende arbejdsstandarder på den ene side og betalingsorganerne på den anden side, idet betalingsorganernes rolle er gennemførelsen af betalinger og at pålægge sanktioner under mekanismen vedrørende social konditionalitet.

Artikel 88

System med administrative sanktioner i forbindelse med social konditionalitet

1. I henhold til det system, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, første afsnit, underrettes betalingsorganet mindst én gang om året om tilfælde af manglende overholdelse, hvis de myndigheder eller organer som er omhandlet i artikel 87, stk. 2, har truffet eksigible afgørelser i denne henseende. Denne meddelelse skal indeholde en vurdering og klassificering af, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den pågældende manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet. Medlemsstaterne kan anvende alle gældende nationale klassificeringssystemer for arbejdsrelaterede sanktioner med henblik på at foretage en sådan vurdering. Meddelelsen til betalingsorganet skal respektere de i artikel 87, stk. 2, omhandlede myndigheders og organers interne organisation, opgaver og procedurer.

Betalingsorganet underrettes kun, når den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende støttemodtager, og hvis en eller begge af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den manglende overholdelse har tilknytning til støttemodtagerens landbrugsaktivitet
- b) den manglende overholdelse vedrører bedriften som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2021/2115 eller andre områder, der drives af støttemodtageren og befinder sig på samme medlemsstats område.

2. I deres systemer med administrative sanktioner som omhandlet i artikel 87, stk. 1:

- a) kan medlemsstaterne beslutte ikke at pålægge en støttemodtager en administrativ sanktion for et givet kalenderår, hvis sanktionen er på 100 EUR eller derunder; støttemodtageren underrettes dog om konstateringen af den manglende overholdelse og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende aktioner i fremtiden
- b) skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at der ikke pålægges administrative sanktioner, hvis
 - i) den manglende overholdelse skyldes force majeure
 - ii) den manglende overholdelse skyldes et påbud fra en offentlig myndighed.

3. Anvendelsen af en administrativ sanktion berører ikke lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, som den anvendes på.

*Artikel 89***Anvendelse og beregning af de administrative sanktioner**

1. De administrative sanktioner anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de betalinger, der er anført i artikel 83, stk. 1, og som er ydet eller skal ydes til den pågældende støttemodtager på grundlag af støtteansøgninger, som støttemodtageren har indgivet eller vil indgive i løbet af kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse. Nedsættelserne eller udelukkelseerne beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted. Hvis det ikke er muligt at fastslå det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted, beregnes nedsættelserne eller udelukkelseerne imidlertid på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse.

Der tages i forbindelse med beregningen af disse nedsættelser og udelukkelse hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet, i overensstemmelse med de i artikel 87, stk. 2, omhandlede myndigheders eller organers vurdering. De administrative sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

De relevante bestemmelser i artikel 85, stk. 2, 5 og 6, finder anvendelse med de fornødne ændringer på anvendelsen og beregningen af de administrative sanktioner.

2. For at skabe lige vilkår i alle medlemsstaterne og sikre, at de administrative sanktioner i henhold til dette kapitel er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med nærmere bestemmelser om anvendelsen og beregningen af disse sanktioner.

AFSNIT V

FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL I

Fremsendelse af oplysninger*Artikel 90***Meddelelse af oplysninger**

1. Ud over deres meddelelsespligt i henhold til forordning (EU) 2021/2115, sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:

- a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og udpegede og godkendte koordineringsorganer:
 - i) deres godkendelsesdokument og, hvis relevant, udpegelsesdokument
 - ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller udpeget og godkendt koordineringsorgan)
 - iii) hvis det er relevant, tilbagetrækningen af deres godkendelse
- b) vedrørende certificeringsorganerne:
 - i) deres navn
 - ii) deres adresse
- c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med operationer, der finansieres af EGFL og ELFUL:
 - i) udgifts anmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det udpegede og godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger

- ii) for så vidt angår EGFL overslag over deres finansielle behov og for så vidt angår ELFUL en ajourføring af de udgiftsanmeldelser, der forventes indgivet i løbet af året, og de udgiftsanmeldelser, der forventes indgivet i det følgende regnskabsår
- iii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber.

2. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om anvendelsen af det integrerede system, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel II. Kommissionen tilrettelægger udveksling af synspunkter med medlemsstaterne herom.

Artikel 91

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller indhentet i forbindelse med kontrol- og regnskabsafslutningsprocedurer, der er gennemført i henhold til denne forordning.

Reglerne i artikel 8 i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 finder anvendelse på disse oplysninger.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser om retlige procedurer skal oplysninger, der indsamles i forbindelse med kontrol i henhold til afsnit IV, kapitel III, omfattes af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i EU-institutionerne skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

Artikel 92

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende fremsendelse af oplysninger

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) form og indhold, hyppighed, frister og ordninger for fremsendelse til og tilgængeliggørelse for Kommissionen af:
 - i) udgiftsanmeldelser og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse, herunder formålsbestemte indtægter
 - ii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber
 - iii) rapporter om godkendelse af regnskaberne
 - iv) oplysninger til identificering af godkendte betalingsorganer, udpegede og godkendte koordineringsorganer og udpegede certificeringsorganer
 - v) de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL
 - vi) underretning om de finansielle justeringer, som medlemsstaterne har foretaget i forbindelse med interventioner til landdistriktsudvikling
 - vii) oplysninger om foranstaltninger truffet i henhold til artikel 59
- b) ordningerne for udveksling af oplysninger og dokumenter mellem Kommissionen og medlemsstaterne og gennemførelse af informationssystemer, herunder hvilken type data disse systemer skal behandle, deres form og indhold og tilhørende regler for dataopbevaring
- c) medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen af oplysninger, dokumenter, statistikker og rapporter samt frister for og metoder til sådanne meddelelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

KAPITEL II

Anvendelse af euroen

Artikel 93

Almindelige principper

1. De beløb, der er anført i Kommissionens gennemførelsesafgørelser om godkendelse af de strategiske planer, beløbene for Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt beløbene i medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.
2. De priser og beløb, der er fastsat i landbrugslovgivningen, angives i euro.

Disse priser og beløb ydes eller opkræves i euro i de medlemsstater, som har indført euroen, og i national valuta i de medlemsstater, som ikke har indført euroen.

Artikel 94

Vekselkursen og den udløsende begivenhed

1. De priser og beløb, der henvises til i artikel 93, stk. 2, omregnes i de medlemsstater, som ikke har indført euroen, til deres nationale valuta ved hjælp af en vekselkurs.
2. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:
 - a) afslutningen af toldformaliteter ved henholdsvis import eller eksport for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande
 - b) i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.
3. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EU) 2021/2115 foretages til en støttemodtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på grundlag af deres seneste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har fastsat inden den 1. oktober i det år, som støtten ydes for.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde beslutte at foretage omregningen på grundlag af gennemsnittet af de vekselkurser, som ECB har fastsat i måneden inden den 1. oktober i det år, som støtten ydes for. De medlemsstater, der vælger denne mulighed, skal fastsætte og offentliggøre denne gennemsnitlige vekselkurs inden den 1. december i det pågældende år.

4. For EGFL's vedkommende anvender de medlemsstater, der ikke har indført euroen, den samme vekselkurs som den, de anvendte til at foretage betalinger til støttemodtagere eller til at modtage indtægter, i overensstemmelse med dette kapitel.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om disse udløsende begivenheder og den vekselkurs, der skal anvendes. Den specifikke udløsende begivenhed bestemmes ud fra følgende kriterier:
 - a) faktisk anvendelse af vekselkursændringerne så hurtigt som muligt
 - b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner udført i henhold til markedsordningen
 - c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb i forbindelse med markedsordningen
 - d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte vekselkurser.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om den vekselkurs, der skal anvendes i forbindelse med udfærdigelsen af udgiftsanmeldelser, og når der registreres offentlige oplagringsforanstaltninger i betalingsorganets regnskaber.

Artikel 95

Beskyttelsesforanstaltninger og undtagelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at beskytte anvendelsen af EU-retten mod usædvanlig monetær praksis vedrørende en national valuta, der kan risikere at skade den. Disse gennemførelsesretsakter må kun afvige fra gældende regler i det strengt nødvendige tidsrum. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.

2. Hvis der finder en usædvanlig monetær praksis sted vedrørende en national valuta, som kan risikere at skade anvendelsen af EU-retten, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at fastsætte undtagelser fra dette kapitel, navnlig i følgende tilfælde:

- a) hvis en medlemsstat anvender unormale former for vekselteknik, f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearingaftaler
- b) hvis medlemsstater har valutaer, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilke udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 96

Anvendelse af euroen af medlemsstater, som ikke har indført euroen

1. Hvis en medlemsstat, som ikke har indført euroen, beslutter at betale udgifter, der hidrører fra landbrugslovgivningen i euro i stedet for sin nationale valuta, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger til at sikre, at anvendelsen af euro ikke giver en systematisk fordel i forhold til anvendelsen af national valuta.

2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de planlagte foranstaltninger, jf. stk. 1, inden de træder i kraft. Disse foranstaltninger må ikke træde i kraft, før Kommissionen har meddelt medlemsstaten sin godkendelse heraf.

KAPITEL III

Rapportering

Artikel 97

Årlig finansrapport

Senest den 30. september hvert år efter budgetåret forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en finansrapport om forvaltningen af EGFL og ELFUL i det foregående budgetår.

KAPITEL IV

Åbenhed

Artikel 98

Offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at det hvert år efterfølgende offentliggøres, hvem der modtager støtte fra EGFL og ELFUL med henblik på artikel 49, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2021/1060 og i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, 3 og 4, herunder, hvis det er relevant, de oplysninger om koncerner, som de deltager i, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 59, stk. 4, som de pågældende støttemodtagere giver dem i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 59, stk. 4.
2. Artikel 49, stk. 3, litra a), b), d)-j) og l), og artikel 49, stk. 4, i forordning (EU) 2021/1060 finder anvendelse på modtagere af støtte fra ELFUL og EGFL, hvis det er relevant. Anvendelsen af artikel 49, stk. 3, litra e), i nævnte forordning begrænses til formålet med operationen. Artikel 49, stk. 3, litra k), i nævnte forordning finder anvendelse på ELFUL.
3. I denne artikel forstås ved:
 - a) »operation«: foranstaltning, sektor eller interventionstype
 - b) »operationens samlede omkostninger«: for hver foranstaltning, sektor eller interventionstype, som er finansieret af EGFL eller ELFUL, de betalingsbeløb, som hver støttemodtager har fået i det pågældende regnskabsår; hvad angår de betalinger for interventionstyper, som er finansieret af ELFUL, svarer de beløb, som offentliggøres, til den samlede offentlige finansiering, herunder både Unionens og det nationale bidrag
 - c) »lokationsmarkør eller geolokalisering for operationen«: den kommune, hvor støttemodtageren har hjemsted eller er registreret, og, hvis det er relevant, postnummer eller den del af postnummeret, som identificerer kommunen.
4. Hver medlemsstat gør de oplysninger, der er omhandlet i artikel 49, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2021/1060, tilgængelige på et enkelt websted. Sådanne oplysninger skal forblive tilgængelige i to år fra datoen for deres første offentliggørelse.

Medlemsstaterne må ikke offentliggøre de oplysninger, der er omhandlet i artikel 49, stk. 3, litra a) og b), i forordning (EU) 2021/1060, hvis det beløb, som støttemodtageren har modtaget i et år, er på 1 250 EUR eller derunder.

Artikel 99

Underretning af støttemodtagerne om offentliggørelsen af deres data

Medlemsstaterne underretter støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort i henhold til artikel 98, og at sådanne data vil kunne blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser.

Når der er tale om personoplysninger, underretter medlemsstaterne i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) 2016/679 støttemodtagerne om deres rettigheder i henhold til nævnte forordning og om den procedure, der gælder for udøvelsen af disse rettigheder.

Artikel 100

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende åbenhed

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) formen, herunder præsenteringsmåden for hver foranstaltning, sektor eller interventionstype, og tidsplanen for offentliggørelsen som fastsat i artikel 98 og 99
- b) den ensartede anvendelse af artikel 99

c) samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

KAPITEL V

Beskyttelse af personoplysninger

Artikel 101

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Med forbehold af artikel 98, 99 og 100 indsamler medlemsstaterne og Kommissionen personoplysninger for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision samt overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i afsnit II, kapitel II, afsnit III, kapitel III og IV, afsnit IV og afsnit V, kapitel III, samt til statistiske formål, og de må ikke behandle de pågældende oplysninger på en måde, der er uforenelig med disse formål.
2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til forordning (EU) 2021/2115 og til statistiske formål, skal de anonymiseres.
3. Personoplysninger skal behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725. Sådanne oplysninger må navnlig ikke lagres i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne blev indsamlet, eller hvortil de behandles yderligere, idet der tages hensyn til de minimumslagringsperioder, der er fastlagt i gældende EU-ret og national ret.
4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, og at de i denne forbindelse er omfattet af databeskyttelsesrettighederne i forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.

AFSNIT VI

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

Artikel 102

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 54, stk. 4, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 7. december 2021. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 54, stk. 4, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 54, stk. 4, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 103

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af en komité benævnt Komitéen for Landbrugsfondene. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Med henblik på artikel 11, 12, 17, 18, 23, 26, 32, 39-44, 47, 51-55, 58, 59, 60, 64, 75, 82, 92, 95 og 100 bistås Kommissionen i forbindelse med spørgsmål vedrørende interventioner med direkte betalinger, interventioner i visse sektorer, interventioner til landdistriktsudvikling og den fælles markedsordning af henholdsvis Komitéen for Landbrugsfondene, Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik nedsat ved forordning (EU) 2021/2115+ og Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter nedsat ved forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

AFSNIT VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 104

Ophævelse

1. Forordning (EU) nr. 1306/2013 ophæves.

Dog finder:

- a) artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 5, artikel 7, stk. 3, artikel 9, 17, 21 og 34, artikel 35, stk. 4, artikel 36, 37, 38, 40-43, 51, 52, 54, 56, 59, 63, 64, 67, 68, 70-75, 77, 91-97, 99 og 100, artikel 102, stk. 2, og artikel 110 og 111 i forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse:
 - i) i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til støtteordninger i medfør af forordning (EU) nr. 1307/2013 for kalenderåret 2022 og tidligere
 - ii) for foranstaltninger, der er gennemført i medfør af forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014, frem til den 31. december 2022

- iii) for støtteordninger som omhandlet i artikel 5, stk. 6, første afsnit, litra c), og stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽³⁶⁾ for så vidt angår udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til operationer, som gennemføres i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 efter den 31. december 2022 og indtil udløbet af disse støtteordninger, og
- iv) for så vidt angår ELFUL i forbindelse med udgifter, der er afholdt af støttemodtagerne, og betalinger, der er foretaget af betalingsorganerne inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013
- b) artikel 69 i forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til støtteordninger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 og inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, og andre foranstaltninger i henhold til den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i afsnit II, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1306/2013, og som er gennemført før den 1. januar 2023
- c) artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse i forbindelse med indtægter, der er anmeldt inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter, som er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, forordning (EF) nr. 1698/2005 og Kommissionens forordning (EF) nr. 27/2004 ⁽³⁷⁾
- d) forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse i forbindelse med udgifter vedrørende retlige forpligtelser som omhandlet i artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115. Uanset dette finder nærværende forordnings artikel 31 anvendelse på de udgifter, der meddeles til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, som med henblik herpå betragtes som en interventionstype.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning, til forordning (EU) 2021/2115 og til forordning (EU) nr. 1308/2013 og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 105

Overgangsbestemmelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, der er nødvendige for at sikre en glidende overgang fra de ordninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1306/2013 som omhandlet i nærværende forordnings artikel 104, til de i nærværende forordning fastlagte ordninger, med henblik på at supplere nærværende forordning med undtagelser fra eller tilføjelser til de regler, der fastsat i nærværende forordning.

Artikel 106

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Dog finder artikel 16 anvendelse på udgifter, der afholdes fra den 16. oktober 2022 for så vidt angår EGFL.

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (se side 1 i denne EUT).

⁽³⁷⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 27/2004 af 5. januar 2004 om overgangsbestemmelser for gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 for så vidt angår finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 36).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
J. VRTOVEC
Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EU) nr. 1306/2013	Nærværende forordning	Forordning (EU) 2021/2115	Forordning (EU) nr. 1308/2013
Artikel 1	Artikel 1	–	–
Artikel 2	Artikel 2 og 3	–	–
Artikel 3	Artikel 4	–	–
Artikel 4	Artikel 5	–	–
Artikel 5	Artikel 6	–	–
Artikel 6	Artikel 7	–	–
Artikel 7, stk. 1, 2 og 3	Artikel 9	–	–
Artikel 7, stk. 4 og 5	Artikel 10	–	–
Artikel 7, stk. 6	–	–	–
Artikel 8	Artikel 11	–	–
Artikel 9	Artikel 12	–	–
Artikel 10	Artikel 37, litra a)	–	–
Artikel 11	Artikel 44, stk. 1	–	–
Artikel 12	–	Artikel 15, stk. 1, 2 og 4	–
Artikel 13, stk. 1	–	Artikel 15, stk. 3	–
Artikel 13, stk. 2 og 3	–	–	–
Artikel 14	–	–	–
Artikel 15	–	–	–
Artikel 16	Artikel 14	–	–
Artikel 17	Artikel 20	–	–
Artikel 18	Artikel 21	–	–
Artikel 19	Artikel 22	–	–
Artikel 20	Artikel 23	–	–
Artikel 21	Artikel 24	–	–
Artikel 22	Artikel 25	–	–
Artikel 23	Artikel 26	–	–
Artikel 24	Artikel 15	–	–
Artikel 25	Artikel 16	–	–
Artikel 26	Artikel 17	–	–
Artikel 27	Artikel 18	–	–
Artikel 28	Artikel 19	–	–
Artikel 29	–	–	–
Artikel 30	Artikel 36	–	–
Artikel 31	Artikel 27	–	–

Artikel 32	Artikel 28	–	–
Artikel 33	Artikel 29	–	–
Artikel 34	Artikel 30	–	–
Artikel 35	Artikel 31	–	–
Artikel 36	Artikel 32	–	–
Artikel 37	Artikel 33	–	–
Artikel 38	Artikel 34	–	–
Artikel 39	Artikel 35	–	–
Artikel 40	Artikel 38	–	–
Artikel 41	Artikel 39	–	–
Artikel 42	–	–	–
Artikel 43	Artikel 45	–	–
Artikel 44	Artikel 43, stk. 1	–	–
Artikel 45	Artikel 46	–	–
Artikel 46	Artikel 43, stk. 2, og artikel 47	–	–
Artikel 47	Artikel 49	–	–
Artikel 48	Artikel 50	–	–
Artikel 49	Artikel 51, stk. 1 og 2	–	–
Artikel 50	Artikel 51, stk. 3, og artikel 52	–	–
Artikel 51	Artikel 53	–	–
Artikel 52	Artikel 55	–	–
Artikel 53	–	–	–
Artikel 54	–	–	–
Artikel 55	Artikel 56	–	–
Artikel 56	Artikel 57	–	–
Artikel 57	Artikel 58	–	–
Artikel 58	Artikel 59	–	–
Artikel 59	–	–	–
Artikel 60	Artikel 62	–	–
Artikel 61	Artikel 63	–	–
Artikel 62	Artikel 60	–	–
Artikel 63, stk. 1, første afsnit, og artikel 63, stk. 2-5	–	–	–
Artikel 63, stk. 1, andet afsnit	Artikel 61	–	–
Artikel 64	–	–	–
Artikel 65	–	–	–
Artikel 66	Artikel 64	–	–
Artikel 67	Artikel 65	–	–

Artikel 68	Artikel 66	–	–
Artikel 69, stk. 1, første afsnit	Artikel 67, stk. 1, andet afsnit	–	–
Artikel 69, stk. 1, andet afsnit	–	–	–
Artikel 69, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 67, stk. 1, fjerde afsnit	–	–
Artikel 69, stk. 2	Artikel 67, stk. 2	–	–
Artikel 70	Artikel 68	–	–
Artikel 71	Artikel 73	–	–
Artikel 72	Artikel 69	–	–
Artikel 73	Artikel 71	–	–
Artikel 74, stk. 1	Artikel 72	–	–
Artikel 74, stk. 2, 3 og 4	–	–	–
Artikel 75	Artikel 44, stk. 2, 3 og 5	–	–
Artikel 76	Artikel 74	–	–
Artikel 77	–	–	–
Artikel 78	Artikel 75	–	–
Artikel 79	Artikel 76	–	–
Artikel 80	Artikel 77, stk. 1, 2 og 5	–	–
Artikel 81	Artikel 78, stk. 1, 2 og 3	–	–
Artikel 82, stk. 1 og 2	Artikel 78, stk. 4 og 5	–	–
Artikel 82, stk. 3 og 4	–	–	–
Artikel 83, stk. 1	Artikel 79	–	–
Artikel 83, stk. 2 og 3	–	–	–
Artikel 84, stk. 1, 2, 3 og 4	Artikel 80	–	–
Artikel 84, stk. 5	–	–	–
Artikel 84, stk. 6	Artikel 77, stk. 4	–	–
Artikel 85, stk. 1, 3 og 4	–	–	–
Artikel 85, stk. 2	Artikel 77, stk. 3	–	–
Artikel 86, stk. 1	Artikel 80, stk. 2, litra b)	–	–
Artikel 86, stk. 2	–	–	–
Artikel 87	Artikel 81	–	–
Artikel 88	Artikel 82	–	–
Artikel 89	–	–	Artikel 90a
Artikel 90	–	–	Artikel 116a
Artikel 91	–	Artikel 12	–

Artikel 92	–	Artikel 12	–
Artikel 93	–	Artikel 12	–
Artikel 94	–	Artikel 14	–
Artikel 95	–	–	–
Artikel 96	Artikel 83	–	–
Artikel 97	Artikel 84	–	–
Artikel 98	–	–	–
Artikel 99	Artikel 85	–	–
Artikel 100	Artikel 86	–	–
Artikel 100, stk. 1	–	–	–
Artikel 101, stk. 2	Artikel 85, stk. 7	–	–
Artikel 102	Artikel 90	–	–
Artikel 103	Artikel 91	–	–
Artikel 104	Artikel 92	–	–
Artikel 105	Artikel 93	–	–
Artikel 106	Artikel 94	–	–
Artikel 107	Artikel 95	–	–
Artikel 108	Artikel 96	–	–
Artikel 109	Artikel 97	–	–
Artikel 110	–	Artikel 128	–
Artikel 111	Artikel 98, stk. 1, 2 og 3	–	–
Artikel 112	Artikel 98, stk. 4	–	–
Artikel 113	Artikel 99	–	–
Artikel 114	Artikel 100	–	–
Artikel 115	Artikel 102	–	–
Artikel 116	Artikel 103	–	–
Artikel 117	Artikel 101	–	–
Artikel 118	–	–	–
Artikel 119	Artikel 104	–	–
Artikel 119a	–	–	–
Artikel 120	Artikel 105	–	–
Artikel 121	Artikel 106	–	–
Bilag I	–	–	–
Bilag II	–	Bilag III	–
Bilag III	Bilaget	–	–